

संज्ञा सं.

विषय.

अवधि.

सागदेख

सं. १-४७

१११

सं. १-४७

सं. १-४७

सं. १-४७

५०

सं. १-४७

११

सं. १-४७

५०

सं. १-४७

सं. १-४७

११

सं. १-४७

००१९९५

सं. १-४७

५०

१११

२ नं.
२३५२
२३५२

छन्दोगसूत्रदीपः पत्रसंख्या ३८
द्राविडसूर्यनारायणशास्त्रिणाम्

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

ग.भा.
रु.

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ अथातो शृणु कर्माणि । अथानंतरं कस्मादनेतरं देवसवितरित्यादि मंत्र
वच्छाख्याध्वयनात् यतो नर्वातवोदस्य मंत्रापरिताना तवक्ष्यमाणो युवाक्ययुक्तमनुष्ठाने
योपपत्तया प्रतिपन्नमंत्राक्य अतस्मादनेतरं मितिगम्यते ननु मंत्रमात्राध्वयनादपि राकाप्र
तिपत्तुं नयः ॥ इति मंत्रमात्रे ध्वयनविधिस्मात्तविधिभावेको दोषः इत्यानिबंधनमध्वयनस्या
तत्तयासति अध्वयनस्य पुरुषप्रतिपत्तुपायत्वात् तस्या अतस्माध्वपुरुषाद्यप्यगमरा
पक्षत्वात् मंत्रानां त्वतींद्रयपुरुषाद्ये साधनकारणकारप्रकाशनशक्तिसंभवनिश्चयप्रमा
णाभावेन न द्विवक्षा संभवादवश्यमन्यविवक्षया विभक्तित्वं ॥ अन्यविवक्षया चोच्चारितस्या
प्रामाण्यं - आहो नो मोक्षकाः ग्रंथगौरवभियोस्मामिर्न लिख्यते - अत्रमागमभृतस्य च सा
धनत्वायोगात् तततावन्मात्रमध्वयनस्य तत्त्ववैधेयध्वयनस्याध्यायो ध्येतव्य इत्यस्य
प्रधानत्वान्तिद्वैतस्य संस्क्रियमाणसुरहृत्ताराचपुरुषाद्यो वैवोधरूपप्रयोजनसिद्धिसंभवात् प्रा

गम०

मागपवंधत्वं ध्वयनस्य तियतक्रमत्वात् ततावन्मात्रस्य संभवति - एवं विधिमिति तत्परस्य च त
त्वे एकत्वाद् द्वैधेतरः स्यात्तो विधिविधानहि प्रधानभूता मध्ययनक्रियापरिसमाप्यतदपेक्षित
व्यापारेणैव प्रतिपत्तिः अतः शब्दे वक्ष्यमाणो प्रतिप्रवृत्तस्याध्वयनस्य पर्यवसानत्वं क्षणहेतुत्वमाह
अध्वयनविधिर्हि अथीवबोधपर्यंतो अमुना नयोगमवबोधवितानपर्यवस्यति देवसवितः प्र
सवेत्यादि मंत्रात्तन्न श्रविनियोगेन गुरुशस्त्रोपदेशविनानुष्ठानयोगो भवतिः अतः प्रवृत्तत्रा
यः अध्वयनो न तत्र तदयमेव साना देवहेतो शृणु शिवाग्निगिरुपदेश्याम इति श्रौया मनाख्यामि
गुरुः यस्मिन्नग्नौ पाणिशुक्लायास्तगुरुः इति वचनात्साध्या निका मोगिलसगुपायाद्याणीत्याह
अतः श्रौयासनहोमादिपुष्ट्या प्रिमत एवाधिकार इत्युक्तं भवति आगस्य विहितेव जित्या यथा पुनर्मा
मिति ब्रह्मचारिणः चोत्तादीनि वात्स संस्कार्यं नयात छेद्यत्वेन यद्यपि बोधते तथापि पूर्वसे स्कु
यादित्येव सादिवचनात्तपितुरपितानि कृत्या न्य वस्वरूपा निवसवीणि अग्निश्राध्या न्यस्मिन्नेव

२
 ज्ञोकायोगि अस्मत्सर्वसाधारणात्वेनात्यन्तत्वात्तदग्न्यंतराक्षेपेप्रमाणं तदग्नौ वा ब्र-वालकृत्य म
 पिप्रसंगसिद्धत्वात्ताग्न्यंतरमाक्षिपति-पदानुसंधानेनेपितुरग्न्यभावः तदा बालकृत्येना
 क्षिप्यतेलौकिकाग्निः सर्वहोमे पुनः प्राचार्यसिद्धत्वालौकिकस्यपिनापितस्मिन्नेवाग्नौ संस्कुर्या
 द्विधमानेहि गृह्युपात्तस्यविद्यमानत्वात्पादानक्षयः अत्रपरमस्काराधन्येकदेशं प्रणय
 तस्मिन्नेवकायोगिसमाप्तपुनस्तलौकिकत्वमित्युपलक्ष्यदेशं समाप्यारः यद्येवमेवसमावा
 रासार्वत्रिकस्याततर्थावश्रुतिकल्पनयाप्रमाणं स्यात्-अथतुदेशं तरेविगनेस्यातकृत्स्न एव
 पुराथान्यपि स्युः नाद्यग्नेरन्तेलौकिकत्वेयदाअनग्निः पिताह्यार्यमरणादिनायः दिशाश्च
 तरेद्युनेग्रसेत्काप्रतिषेधोवर्धनेतदान्येनकारयेतः अथवनविद्यते-सयमवलौकिकेऽग्नौ
 कुर्यात्-नत्वत्यदायेऽग्नावत्यः किमिति न कुं गति आबहनादिवत्पुरुषविशेषप्रतिनि
 यतत्वाद्यस्य गृह्यस्य योग्यतास्यैव संस्कारयोग्यः मद्याणीति प्राप्तेच्छादसीलुक्तः

राम०

२

छंदःतुल्यत्वमस्य शास्त्रस्य गमयितुं तुल्यत्वं चेदं मूलं न मत्वा दिवदृतां द्विषाये प्रा मा
 रापाद्वेदं मूलत्वात्वे चेदं मूलं सुस्मृतिगा स्त्रिषु वेदांगेषु वयस्यस्य शास्त्रस्य यस्मिन् विद्य
 ते तस्य तस्य संज्ञः सिद्धो भवति० सर्वेषामस्य न विध्याक्षितं यादृकविज्ञानविषयत्वादेव सा
 भावेः विगृहीतानि तासमुच्चयः पुरा मरीहेत्वभावेन वाक्यायस्य पर्यवसानात् गृह्याणीति सि
 द्धे कमीणीति वचनमग्न्यंतरसाधस्या न्वेषकादेरनग्निसाध्यस्य वसं गृह्यायः तस्य वप्रयो
 जनवक्ष्यमाणयाः साधारणात्वे सूचयितुं अत्र एष वाक्यायः गृह्याण्यगृह्याणिव कमीण्यु
 पदेश्यामदिति गृह्यसाहचर्यादेरगृह्याण्ययोपासनवतरयेति केचित्। उदगयनं पूर्वपक्ष
 पुरापादेषु प्राण्यवत्तेनादकालो न देशो यस्मिन् सरो मकरं गच्छति सूर्यस्ततः प्रभृतिषण्णा
 सा उदगयनं-यस्मिन् सरो स्याचंद्रमसौ सह वसंतः तत ऊर्ध्वं यस्मिन् सरो तयोरेव परमो वि
 प्रकृष्टः स्ततः पक्षः पूर्वः यज्ञः ज्योतिषगात्रे कर्मयोग्यं यदहं कृतं तत्पुण्यं महः तेषां द्वेदु

समासः अन्वयेतेषामितरेतरयोगमाहुर्विभक्तिः अतोयेयुक्तेषु समुच्चितानामन्वयस्य भ
 वतितेषु समुच्चितानामेवांगत्वं तेषु संभवः तेषु यथा संभवे द्वयोरकस्मिन्वाऽन्वयः ननु स
 कुरु चारितस्य कथमेनेकधाऽन्वयः सर्वकर्मणामधिकृतत्वाद्यदिवा तैते पदं तैरतरयोगा
 विवक्षा च समुच्चया संभवेऽपि यज्ज्ञातिः शास्त्रे निविद्धमहस्तद्वर्जनीयं उद्गयनपूर्वपक्षव
 नादत्यदोषं हतुत्वा न्मर्थं दिनादूर्ध्वं महगवर्तनादित्याहुस्ततः प्राकृष्टाणां वक्राभावप्या
 वृत्तिरस्ति अन्कुरतिविशिनधि ननु प्रातर्गृहीतं हत्वा हविनिवेदयेदित्यनेनैव मिद्धेन सि
 धतिपूर्वकालनिषेधपरत्वात् तस्य अपि व सर्वमहः प्रातर्गृहीतं स्थानमिति क्वचनोदपगते
 पि स्यात् कालादित्ययान्यदशोदयः कालाधिकारहेतवः तयायमप्युक्तः कालोऽधिकार
 हेतुः नागमात्रमिति गमयितुं अतो न्यकालेकतेकतेमेव न विगुणमात्रविशेषादेशस्य
 वलायस्ते सिद्धेः नादेशादिति शास्त्रात्तदशस्य संग्रहणा यं तत्रा विरुद्धानां विकल्पः यथा

गम०

विवाहे सर्वकालत्वं पुनर्यने च पंचमवर्षादिः अहसाहानां समुच्चयः यद्योपनयनवसंतादि
 सर्वेषु च मरुत्तोदित्वं सर्वत्र अपवर्गं यद्योत्साहं ब्राह्मणानां जयेतः अधिकारप्रयोगसमा
 तयया अहो अवेगन्नाह्मणान्मो जयेतः यज्ञोपवीतकर्मणि स्यादिति शेषः ज्ञेयविधमानेय
 ज्ञोपवीतांतरप्रसंगात्सिद्धेः सोत्रे तद्यज्ञोपवीतकार्यसमुच्चरुतेरज्जुवीसोवा स्मृतं तद्विधानं
 तिः कोशं वा कुशं विकारः कोशं वा ग्रीवायां प्रतिमुच्यदक्षिणं बाहुमुधृत्य यज्ञोपवीतामवाति त
 तं सोत्रं कोशं वा पाशाकृतिकृत्वा ग्रीवाशमासृत्य दक्षिणं बाहुमुधृत्य तस्याधस्तादवलवर्तक
 त्वायज्ञोपवीतीमवति विन्यासविशेषयुक्तः सिद्धये यज्ञोपवीतशब्दावर्ततेः तद्वैदिके अगुप
 चागतेः सव्यं प्राचीनावाति ग्रीवायां प्रतिमुच्य सव्यं बाहुमुधृत्य प्राचीनावीतीमवति गतस्ति
 अस्मृत्यं तदगुपामने गुरुणां वृद्धानां मतियीनां होमे जघ्मकर्मणि भोजने उपाचमने साध्या
 येयज्ञोपवीती स्यात् अन्त्येद्येव प्रकारेण भवतीति व्याप्यं गुरुणां स्वविहितादप्यत्राये

नह्यमंगमितिनिवीतितानोक्तास्मिन्नास्त्रेनिवीतिताकल्पन्तास्ताति-केचित्वायसान्व
धकाप्रत्यत्रनिवीतित्वमिच्छतिवधकामेयेनयोगेदृशनात्तदर्थंचयीवायाप्रतिमुच्येत
स्त्वेविविधनिवीतीभवदीत्यध्याहवेति-सर्वकर्मणामंगेआनमनेआदोर्कर्म-तदर्थ
तेदोह-त्रिगवम्यायोद्विःपरितृज्जीवरुदकंविंशुष्टमल्लत्वेनपीत्वाअगुष्टफलतलेना
लोमप्रदेगाद्विःपरितृष्टोसंजाताद्विःपादावभ्युत्थजिरोभ्युत्थतःयुगपदभिमुखं प्रोक्षत-या
दोयुगपदभिमुखं प्रोक्षदद्विःएथकसत्रकरणोपवेत्तुरस्यसत्राभ्यावेनक्षिगपंगमपितृकेन
क्षिगपंचपागपवयवविगेयानपेक्षत्वंइदियागपद्विःसंस्पृशतअंगुष्ठानभिकाभ्यांचक्षुयीअगुष्ट
प्रदेशिनीभ्यालामिकेअंगुष्ठकनिष्ठिकाभ्याश्चोत्रपदसधिकारान्निहेअभिरितिप्रत्यंगमगु
हगार्थइदियागीतिसामान्याकावपिघादयोःप्राकृष्टयत्नहृणाह्वाजातीनाग्रहणअयोग्यत्वा
तमनश्चाशक्येत्यातमनश्चाशक्येत्यातलेवस्सर्वगतत्वावसिंहेति कायाश्रयानेपारिशेष्या

गीव
४

त्रयागामेव-अततःप्रत्युपस्पृशगचिर्भवेनि-प्रत्युपस्पृशदत्युक्तेपूर्वोक्तानां प्रत्येकं स्पृष्टि
त्वेनतस्सुक्तं-उपस्पृशतिमिहेवतीतिपूर्वमप्युपस्पृशनेअस्तीतिस्वेधितुंपूर्वमुपस्पृशति
मपेक्ष्यप्रत्युपस्पृशनेभवतिप्रत्युपस्पृशतगहस्पृशते-आमगिर्वधनभ्राणीप्रक्षाल्यतेतत्परमूर्जत
त्सहचरितानांप्रादुर्भवदुद्वृत्तस्त्रीवाशुचोदशःसानोदक्षिणंवाहजाल्यंतगरुत्वायज्ञोप
वीतीवागपतादृदयस्पर्शःअनुस्माभिरफेनाभिरभिस्तार्थनपादोप्रक्षाल्येत्येवमादीनामपि
पगमर्शःसिंहोभवतीति तैत्तुमुच्चयःपादप्रभृति क्रियाविशेषगानिर्येषश्चवरागतमुखमा
जनादीनानिचृतिः॥गुचिरितिककवलंकर्मागह्रावएवआचमनाहोयप्रायत्येसातश्चय
र्थमपिभवतीत्येवमर्थयज्ञोपवीतीभवतीतिवत-आसनस्यानसंवेशनान्युदेयेषुदभेषु-कु
योदितिगोपःविष्णुपदिष्टानिनाथप्राप्तानिआसनादीनिवचनस्यअन्यथावेत्ययीतप्रादु
र्भवत्प्रतिअभिमुखमीयातगच्छेदित्यर्थःपश्चादनेर्यत्वहोमस्पात-यस्मिन्देशेहोमोविष्ट
तेतत्रप्रधानमंगानिचयश्चादेजेरूपविशेषकुर्यात्स्यादिति व्यास्यर्थंभवतिवत-सहजिर्मस्या

गुप्त ०

पाक
प्रले

राम०
७

नास्य
अश्वक्र

धेतः यथाग्नेपुरस्तादृशागिसंगतानि स्युः अथ कथं पृथक् ॥ पश्चात्स्तराणामत्रमेवेत्येकः कल्पः प्रवोप
 क्रमं प्रदक्षिणामग्निस्तराणाम् मूलान्यथैः छादयन् नृहन्तं पंचैते वाः अग्नेः पुरस्तात् पूर्वततो
 क्षिणतः तत उत्तरतः ततः पश्चात् उत्तरतस्तमापनीयः प्रदक्षिणामिति वचनात् मूलान्यथैः छादे
 यन्निति वचनात् उदगपर्वमिति छादितानि स्युः ननु अत्रान्यस्मिन्नपि मितिनस्तराणां छादयन्
 रायादिति स्तयमाणा वस्त्राणामेव स्तयमाणा वस्त्राणामेव स्तयमाणा छादनां प्रदेशात् किं तर्हि
 मूलान्यथैः छादयन्नित्यनेनैव सिद्धत्वात् पूर्वोपक्रमं प्रदक्षिणामिति नयनं न अन्यदपि य
 त्वतिदिशतत् पूर्वोपक्रमं प्रदक्षिणामिति ज्ञापनार्थः यथा प्रतिदिशमुपलंघेति शशुपलं
 पेदिनि अत्रापि स्तकाराण्येतादत्रैव कं अत्र तु प्रथमं दक्षितस्तत् उत्तरत इत्यपि प्रदक्षिण
 शब्दस्याप्येव गतुं शक्यते इति स्तरां त्रिः कृत्या यंच कृत्वा पूर्ववत् स्तयमाणा विदिते स्तयमाणा
 देवपितृयज्ञे धाद्यस्तराणामन्वपेक्ष्य द्वितीयाभितरती यमित्युपदेशः उपविश्य देवमा

राम०
 ८

ये प्रादेशमात्रे प्रक्षिपति न नखेन पवित्रेभ्यो वै ह्यव्याविनि उपविश्येति इतः प्रक्षिपति देवमा
 नार्थं प्रक्षिपति नपाणिना उषधिमत् क्लीयेति इत्यादि अदिरु नृहन्तं पंचैते वाः अग्नेः पुरस्तात् पूर्वततो
 इति ऊर्ध्वमुदगग्रैश्च शशुपलं मनामिकोभ्यां च संशुभ्रं त्रिराज्यमुत्पुनानुदवस्त्यामवितोत्पु
 नाच्छिदेगावसौ सम्यस्परश्मिपवित्रेभिर्गतिमंत्रस्यापित्रिरकृतिः अमैः छादयन्निति वचना
 दगपर्वमिति मूलैरागि छादितानि स्युः प्रदेशां तत्रैवै स्तस्मीमिति यज्ञे तगदुत्पुनाति प्रा
 चीमध्वं क्षिपति अक्षिदेगाववित्रेभ्यो तिस्रिस्तृयोः समुदायमाह अम्यस्याश्ववनु प्रहरत अदि
 रभ्युस्पृग्नो प्रक्षिपेत् अन्निति उत्पवेने नुगतुगग्रैश्च ययः आज्यमधिष्ठितो ततः कुर्यात् अग्ने
 रुत्तरे भागे म्यात्यासराज्यमुपनिधाय कुर्यात् किंकुर्यात् शाखांतरा रुम्यते द्विरुल्मुकेनाभिज्या
 त्यह्वेदेभाग्रैश्च क्षिप्य त्रिरुल्मुके न प्रदक्षिणां परिहृत्य उत्तरतो वहिषि निदध्यादित्यर्थः दक्षिणां जान्वतो
 दक्षिणानानि मदि ते नुमस्ते ननु मन्यस्तेत्युत्तरेका जलं प्रसिंचेत् दक्षिणो न जानुना भूमिगतं

हागन्धोर्तरे दुदकपूयमिजतिमवतिवैतः अनुमेतेनुमन्यसेति यश्चात्तरस्वनेनुमन्यसेत्सुतरतः
 होमांगानामप्युत्तरतः लेखावदः त्रिलिसेकः दृष्टानुगुणानुदृष्टकल्पनातेयतः देवसवितः प्रसवे
 ति प्रदक्षिणामग्निपयुक्षेदृक्क व्याप्रसिंचेदिति प्रकृते पर्युक्षेदिति एतावदेव पर्युक्षणाकार्यं पर्युक्षणा
 वज्रमिषत्रहोमांगं सर्वमंतमीव यन्नप्रागपकमेतदुत्काजतिपयुक्षतः सकृद्विषीः सकृन्मोत्रमुत्का
 त्रिकीपयुक्षेत्सुमिधमादाय ओद्वरोः स्वादिरीः पानाजीर्वातदभावेयाजिकाः पचदशसमि
 त्प्रोक्तावाधायेकामुत्तरेतोबाहिषिनिदध्यादित्यध्याहारस्याजोतगदनेतममेप्रैर्वनमात्रे
 तः उपरंजपित्वापताम्पकत्यागांध्यायं न्येक्यासुमारभ्याहूमेतः तपश्चैत्यारभ्यव्रह्मणः पुत्रो
 यनमुरस्येवमंतमत्रस्यप्रपदशब्दोवाचकः जपित्वेति जपन्तिसर्गः विरूपाक्षोसायस्यप्रपदम
 ध्यातित्वात्तपोर्वापयोत्तपतेः कत्यागाशब्दोपवर्गवाचकः निरुद्धासिभूत्वाप्रपदं जपन्मसु
 वस्वरे मित्पोंकारे प्रमात्तज्ञानमेव भयादिति ध्यायन्तिसर्गः यथा सामर्थ्यमोकारं स्माव

श्रीव
 ६

यित्वा विरूपाक्षो सिंदताजिरित्युक्तेदित्यर्थः नित्येधेवं काम्योवाहः प्रतिकामं काम्येषु काम्य
 ग्रहणमुपलक्षणं ज्ञातस्याध्यावेशोपवतां कर्मणानिष्टविशेषमवपगम्ययेदमेव भूयादिति
 आद्यनित्यर्थः सर्वत्रैतद्वैतमेव कुर्वीत सर्वत्रैतित्यामर्थः एतदुपलक्षणेनादिप्रतिपत्ताते सर्वव
 द्जातं सर्वत्र होमात्मके कर्मणि तत्तद्विशेषः प्रगोवकुर्वाद्यानिधितो ग्नीतस्मिन्नेव देशे कियंतेते
 धर्त्यतोपादन्त्युपसमाध्यानांतस्य निवृत्तिः ॥ इति श्रीरुद्रस्मृत्यविरचितायां रुद्रस्मृतौ प्रथमपटल
 संहितायाः खंडः ॥ श्री ॥ ॥ ॥ ॥ रामः ॥ ब्रह्मचारिवेदमधीत्योपन्याहृत्यगुर्वेः दुतातोदागन्
 कुर्वीत ब्रह्मवेदः वेदाध्ययनार्थानि गोदानादीनि च स्मृति कारैरुक्तानि लक्षणाया ब्रह्मसूच्य
 तेतान्यानुतिष्ठन्कोशाखामधीयश्च अध्ययनप्रयोगमर्थनिश्चयपर्यंतं यदुगं परिसमाप्य उपगुरु
 समीपं निष्ठाध्वयं गुर्वभिलषितद्रुद्रमार्जयित्वा तदुक्तं दध्यं चोपन्याहृत्य समीपमीह्वयगुर्वेदा
 चर्यापद्वतोत्तेनेव गुरुणा हविर्वहन्तान् च कुर्वित्यनुज्ञातस्सदागन्कुर्वीत यथागुर्वेदोत्त

ज्ञोते आत्मानं प्रतिभाय भवति तया कुमारो संस्क्रुयति तस्य दारो निति बहु त्वयुस्तेः विवक्षिते या विष्ट
 लिंगत्वात् एवेति वा शब्दे वा त्वयर्थे ध्यापने हेतुः यत् गुरुदक्षिणादत्ताप्यनुज्ञा मात्रादेव विवाहः स
 हेतुस्त्वेतच्चाश्वप्रदाय विदध्या हरति दक्षिणादेत्वा नोद नोदकप्रविरदा मिषात्रुं शब्दोक्तिं तद्विक
 पादिकं वा त्रस्य चारिकं व्रते ब्रह्मतत्र रिता वेदं सकलमनधीत्यापि विवाहः अथ वा व्रतमवरित्वा
 पिवेदं सकलमधीत्यापि विवाह इति अस्मिन्वाख्याने नार्थावबोधपर्यंतं मपर्याख्या वा शब्दा
 हाणा ब्रह्मचारी वेदमधीत्य वा इति द्वादशवापि कुमध्ययनं के विद्वद्भ्यः षट्त्रिंशद्विकं चर्यं यु
 गैत्रै विधकं व्रतं जद्विकं सपादिकं वा यहरांतिकमेवेति अस्मिन्माने वेत्ताक वेदत्रयोर्थत्वेन व
 द्वांशद्वेदं रुक्तात्वेदो नधीत्यवेदो वा देदं वापीति चानेनैवोक्तत्वात् वेदोक्तं सवशात् कलका
 यं एक एवेति वकीद्वि वराणामप्युनं जार्भमेवेति तद्युक्तमेवेति विचारणीयं ब्रह्मचारी सस्यायराख्याने
 दव्रतानि चत्वारिंशदानं श्रान्तिकमादित्यव्रतं महान्नाम्निकमित्येता निगोदानं व्रतानि कमादित्यव्रतं

महान्नाम्निकमोपनिषदमिति वा ब्रह्मतत्र रिता विवाह इति अस्यार्थस्य न्यायमनलं के विद्वद्भ्यः त्र
 त्यकोशेषसंस्कारार्थीति नार्भरणागनिपुरुषोद्देशेन विधानात् अतस्तत्तद्विधिपर्यवसानं नि
 बंधनो यंत्रतस्मान्नोपदेशः अथ न विधिरेति निवचनपर्यंतः रागत एवेति सिद्धेः अतस्तन्निबन्धनोपदेश
 र्हेतोर्नोपदेश इति तद्विद्वद्भीमासंकेतं न्यते वाक्ये यो सिद्धे कुर्वति तितोदी मुखादेरुपसंग्रहणं यं
 आप्रवते च सुन्याहृत्य गुरुवेः नुज्ञातः कुर्वते तस्य नुक्तं कर्तव्यं अकारः आश्ववने गन्तव्यं समाव
 र्त्तनं दाराग्नवृत्तिवक्तव्यं यत्प्रहरामस्य कृपयोग्यं अतस्त्वालोपि मिघते वृत्तमस्तु दाराधिग
 तुरेव स्नावनं कर्तव्यं तत्पुरुषस्य मंत्रानुसारेण पुरस्ताद्वक्ष्यते आश्ववने पुरस्तादित्यारम्भाहः स
 त्रभिवादानुयागि यहरास्य पूर्वव्याख्याने वध्वाः पाणिशुद्धतां मिनि निपाणि यहरा विवाहः वि
 वाहस्य काले वध्वाः स्नवनं मंत्रनिगनुसारेण कर्तव्यमिति सूत्रार्थः तु शब्दो विशेषणायः य
 द्वास्नवनं प्रसिद्धं तथापि वध्वाः पुण्यास्नवनं मन्त्रिणां स्नवनं शब्दः मंत्राभिवादेति पूर्वमिति य

पूर्वमाप्तवन्मन्त्रेणोतितसुगसाधकंतेखेनमन्त्राभ्यामपिकतेममित्युत्तरयस्यतएवम
 ध्याय्यशब्दाभ्यामपिस्तुतक्षयोत्तरतिवात्रविष्णुसंयुक्तमुदकंलक्ष्मणायायैष्टिकसुगसादृशा
 दृक्ते-सुखसुगयासस्यत्वादनाचागब्रवीतिविविक्तवाविविविक्तकरकपाणिशाहं
 तिकटकमितमाप्तवन्मित्यर्थः-अमुमितिमन्त्रेचपत्न्यः परोक्षवन्निर्हृयादप्ययमर्थोक्तिः
 तेअध्याहारसिद्धेआख्यातमित्यदपिहृदयदाख्याततदपिकर्तव्यमितिर्कितन्नादीमुख
 कोनुकबन्धनसंकल्पस्येवमादि एवंप्रयोगः-विवाहदिवसान्तर्वधुर्नादीमुखआहं कुपोत
 सुगमान्वाह्यगान्दर्मपवेष्येनादीमुखेभ्यःपितृभ्यःस्वाहा नादीमुखेभ्यःपितामहेभ्यः
 स्वाहा नादीमुखेभ्यःप्रवितामहेभ्यःस्वाहारतिलोकिकारणेभोजनार्थपक्कनहविय्यणन्ने
 वचरुतन्त्रेणपरिवरणानेत्रेणावाहत्यागंधपुष्पधूपदीपवासोभिययात्नामययाविभु
 वसर्वपितृभोजयत्प्रागुधिसमीपगुदगयेपुदर्मपुदधिवदगस्तमिश्रान्पिडान्धाहो

गम०

११

मन्त्रैरुदगपवर्गान्वाहास्यानेतन्निश्चितिविकारः एतन्नादीमुखआहं॥अत्रत्येकः
 सिनामान्नेलोपस्थानपाणिग्रहेषुचअन्याधानेतथासोमेदशस्वमुदयस्मृतं-इतिकवि
 न्नादीमुखआहं गमिनआहस्यप्रत्याप्तायमाहुः स्वध्यास्तितापिडदानेमन्त्रोतमाहुः ततः
 पत्न्युज्जितयोवध्वास्मिन्मागत्यवरांकुर्युःभोग्हाजगोत्रायउमाप्रहृष्टशर्मोकारप
 गोत्रज्ञाभवानीनाम्नीधर्मप्रतार्थवराणिमहदृतिवद्ययागोवेययानामवरांकुर्युः दास्या
 मातिप्रतिवचनंततआप्तवन्कावेदतश्वादिभिर्मन्त्रैः स्वाहाकारणैःपिष्टसंयुक्तेनोदक
 नपत्न्युः ज्ञातयशिशिलीकृतवस्त्रायावध्वाउपस्त्रमाप्तवर्गति-प्रतिमन्त्रममित्यत्रपति
 नामत्रयःविष्णुशर्मारातिवततःपुण्यादवाचनं सर्वकर्मसुपुत्रेवाआमनुरूपवर्गना
 र्थदर्मपवेषयन्-वध्वमानातततःपरिस्तरणादिप्रपदांतेआज्यसंस्कारानंतरमाज्यस्त्ववर्ध्वा
 मीपयागमिअमत्वातंवस्यअमेरुतेदतोर्वाहिवितिदध्यान्-दधसुत्रआयेःपश्चात्तदधसुत्र

दकंभयोः परिषेवने वहिर्भूवः अहम्यत्वात् प्रयदज्ञयानंतरमाहः अन्वारक्षावां स्तुवेगोपयानं म
 हाव्याहृतिभिर्गन्धं जुहुयात् अन्वारक्ष्ये उपवेगवत् क्षिणो न पाणिना दक्षिणां वहिः सन्निधाना
 त्पृष्ठयत्नां कन्यायां वहिः क्षिणिते तत्तुवेगोपहस्तं संस्तुतमाज्यं भूखाहा भुवखाहा भुवखाहा
 सखाहति प्रतिमंत्रमजो जुहुयात् पतिस्तुवस्वस्वरूपमन्त्रे प्रतिद्वेः ननु उपधाया नैव वाच्य
 अर्धमिद्वत्या दाज्यमित्यत्राजं आज्यं जुहुयाद्द्विविधो न देशश्चित्तं वनात् जुहुयादिति वा
 वाच्यं वाच्यं केशया योतिद्वेः इदं न हि प्रयोक्तव्यं यत्रोपघातमिति वक्ष्यति यत्राज्यं प्रधान
 इत्यं यत्र वायं त्रमनुक्ता तौ न विधास्यति तत्र तत्राहृतिभिर्जुहुयादिति आज्यमेव वक्ष्यं
 परमावितलान् मस्मानि अतुर्थी भूर्भुवखाहतिमंत्रः अन्वारक्ष्यामिविक्तेने अये हो
 मेने पश्चात् दिव्यविते जाह्नवमस्तामि अतिमिद्वे च नुधीमिति च सुरनिदेशात् त्रिविधं राम०

वाहुहोमेषु चतुर्थीमात्रातिदेशः नुगोदानुग्रहणमनर्थकं गोदाने वा उतिद्वत्क
 ल्पस्यनेने वत्वात् ननु त्रकेशक इति मात्रम्यातिदेशात् अग्निरेतुप्रथम इति षट्
 श्रुपाणि प्रहणा च शब्दोऽन्वारंभानु कर्षणार्थः नाज्यभागो न स्विष्टकृत्वाद्वा इति ध
 नादेशोपघातो दिशश्च सूचिता दिशश्च सूचिताः अन्वारंभानु कर्षणार्थः नाज्यभागो न स्विष्टकृ
 त्वाद्वा इति ध
 खनेसुः नाज्यभागो स्विष्टकृदिति वक्तव्यं एष्यग्रहणं यज्ञमस्विष्टकृतं नाज्यभागेन स्वरु
 वमर्थं यथावा सुहोमेसो विष्टकृतो मधस्येति वशात्वादेशात् तत्र प्रतिषेधाभावाद्ये सुता
 देश इत्युक्तं सर्वत्रोपरिष्टावमहाव्याहृतिभिः सर्वत्र निव्यासार्थं प्रतिकर्मविषेयुर्विहितं
 कला भूखाहा भुवखाहा सखाहति आज्यं जुहुयात् प्रयदो न वत्स्वेव प्रयुक्ता ज्यलाभात्
 रंभः प्राजापत्ययाव प्रजापते न त्वेतां नीति प्राजापत्ययाव शब्दः सर्वतोपरिष्ठादि
 तस्मानु कर्षणार्थः प्रायश्चित्ते जुहुयात् प्राजापत्यत्वात् येति वर्तते पत्रांतरित विषयो

स्वदोत्रायश्चित्तपेक्षातत्रप्राज्ञापययास्ववेणाजंनुहयानः संधानार्थमिति सूत्रार्थः
 तस्मिन्नेतरेन कृत्वा प्रायश्चित्ते सञ्चिपत्योपकारकीर्णातेरायेतुपकार्यनिपुक्तप्रयाज्ञ
 नेप्रायश्चित्तमेव नीतवित्तस्य पुनः करणं पदार्थविषयासंप्रायश्चित्तमेव न क्रमाद्ये पुनरावृत्तिः
 आश्रयस्कागतवंचे निमित्ते स्यात्ते स्म तत्रात्र प्रायश्चित्तं कथितं उत्तरकाले वेनिमित्तपरिज्ञा
 नान्तरमेव वा कर्णवापि सिद्धं जुहुयादियात्तत्रैवावाप्रायान्यनुगत्य दोषोत्पत्तौ तदवप्रायश्चित्तमित्येव
 मर्थः दृष्टेभ्या प्रकृतत्वात्स्वपदोत्पत्तौ वस्तु कर्मस्वेव स्यात्-वहिसंवेत्तु आश्रयपतंत्रैरापरिवृत्तात्
 त्रैगावाप्रायश्चित्तो मः त्वं व मध्ये तु तत्र तन्मंत्रमेवापजीवति मंत्रादिगद्यमसर्वत्र प्रायश्चित्तार्थः
 गम्यत एव अयमंत्रार्थः हे प्रजापते यान्येता नि निमित्तानि प्रजातानि तानि तदेत्यानकश्चिद
 पि प्रति समाधानपरितारभवः न पदार्थी कर्तुं समर्थः अतो यत्समाधानं कामावयंतु भ्येव
 तुहुमः तदस्माकमस्तु तत्समाधानावर्यीणाधनतुल्यत्वात्पुरुषार्थनिवयं स्यामि मोक्षाय

जीव

१३

स्मेति-स्वद्वयत्यागतक्षणात्कर्मणां कालासंयोगे यत्कसीदमिति होमः मायश्चित्तं मुञ्चति
 स्वपदोत्पत्तौ तव कर्मलोपश्चात्तव विस्मयपश्चिगात्तत्रै-अयं मंत्रार्थः यत्कसीदत्यातुल्यं मवश्य
 प्रदेयं अत्र प्रदत्तं स्म हेतु न्मनियेन प्रदत्तेन निधितानि धितुल्यं भयमस्य संदने यथेष्टवर्गमित्य
 देवमिदमेवास्तु तत्कोपकारो हेः ग्नेर्जीवन्नेवाहेतुभ्यो तत्प्रतिस्वरूपप्रतिज्ञे संधानाय ददामीत्य
 र्थः सर्वत्रागमे ए प्रयोग समाप्नुतं स्थाले यः स्मरेत्तत्र पुनः कारणान्नापि प्रायश्चित्तं प्रधानं सर्वत्रा
 योगात्तद्विगुणमेव तदस्तु प्रधानं त्रैलोक्यं तत्पुनरावृत्तिः बहु प्रधानं केतुभ्यो एव प्रधानं स्यात्
 गस्यावृत्तिर्न रिजस्वलाभिगमने दिवा मेष्टुने क्तुमागस्य संस्काराकरणे मेखलाधारणो संस्था
 लोपवशादाय निष्प्राक्तं प्रायश्चित्ते स्यात् अनुगतदोषे लघुत्वं गुरुत्वापेक्षया तत्र नियमः य
 याकल्पकाल विच्छेदे परिचरणात्तत्र बहुकालविच्छेदे आश्रय तत्र मिति भस्वाहा भुवस्वाहा स्वस्वा
 हा-पाहि नो अग्न एन स स्वाहा-पाहि नो विश्वे दे स स्वाहा यज्ञं पाहि विभावस्वाहा-सर्वपाहि

तत्रतोखाहायाहिनाः ग्नयकहायापुनरुजानियते स्वसहस्रग्यानिवर्ततेति तस्मिन्पुनश्च
 हविमिग्न्यजुहुयात् इति शास्त्रानिविधानं पुनरुधानातिवर्तते पुनरुधाननेक्युपायनेही
 दशाहविच्छेदेद्वाहेदशमेवोपासन्तोवधिकेदः अग्नेस्वक्यात्यागः ज्ञायामोः प्रवास्यका
 कष्टान्नरतः स्वः नादिस्वयोः समिन्नाशरयेता नियुनरुधाननिमित्तानितम्पविधिः दिवाहविद्यत
 न्नमेकमकं भुक्ताव्रतवारी व्रतः अपरघुरुपवासकुर्वन्तपश्चेत्तज्ज्ञेयादि व्रतग्राहः पुत्रादने
 मरुत्तवननेशतकुलकृत्स्नश्चरयेत्तपित्वादेवकृतमेतिवादीतयेत्यतः प्रकृतयाः तयेत
 ततश्चोभजे पुमीमित्येताभ्यां जलमवगाह्य ब्राह्मणस्यात्तवानस्याग्निमतो गृहानदत्ताभयया
 समवेष्टोतस्मार्त्तपरस्परगृहादग्निमाहृत्य यपरांतं कृत्वा हतिभिर्दत्त्वा भस्वाहेति त्रिजुहुया
 त्ततो भुवस्वाहेति त्रिः ततस्वः स्वाहेति त्रिः ततश्च प्रतिमंत्रेद्वा दशकृतः ततः श्वप्रतिमंत्रं वि
 कृतः ततः पुण्याय नमस्कारं जलं कृत्वाग्निं दत्ते अग्निं मूधीं निस्तिग्मेनाग्नेरुक्षागार

राम०

१४

ति चतुर्जे वं जपेत् अथोपविश्या ग्नयायाहि वीतयेज्जिबो हं तन्मस्ते अग्ने अन्नसेदय
 त्वा ज्नेदिवेदिवरतिवत् हविमिग्न्यजुहुयात् सोमं गृजाने सो विष्टकृते चततगुपरिष्ठात ही मा
 दिः नात्रवध्या अन्तारंभः अग्नि संस्कारत्वात् सर्वेषां प्रपन्नानां अन्ते वा मदेव्यगाने तद्गुप्त
 पश्चाद्यै प्रातर्ही मन्ते यथा संख्यगोष्ठकाश्च सृक्कगाने अग्निधारणा संभवे अयं ते यो निरि
 तिसमिन्समा रोपगां यातेऽग्नस्त्यात्म समारोपगां गुभयत्रलौकिका न्नावयावरोहृत्पवरोहारा
 इदं सर्वं पुनरुधानविधावुक्तं दिवाहविद्यमेव जनादिदेवकृतं तत्पातं स्मृत्युक्ताभ्यां कृच्छ्रं चोद्वा
 यगाम्यो विकृत्य तेश्च विवेकः अकामकृते संतानं संभवे सत्यनुपेक्षे यामिदमुपेक्षायामुक्त
 कृः कामकृते चोद्वा यगामत्रापरमं तं कृच्छ्रं चोद्वा यगात्रेताग्निविषय एवागृह्याग्निनाश
 पुनरुधानविध्युक्तमेवेति गृह्याग्ने ही दशाहविच्छेदे पुनरुधानमित्युक्तं पुनरुधानवि

धेरेत्रैव गृह्यसंगृह्येपदेशः गृह्याग्न्यनुगतेमासाद्व्ययुनराधानंततः प्राकृद्वाद्गहाद्वा
 धर्जायायनिप्रोक्तमात्रतत्रैवापाहित्रयोद्गहोमः ततः प्राकृतएवपरिचरगतित्रैगतिआवृ
 तत्रैवाप्राकृतिविवाहः पश्चिंशतंत्रैवाप्राप्तोपासनहोमः वरुतेत्रैवाप्रादृशपूर्णमासोपरशुतंत्रैवा
 मष्टकायशुः आत्यंतत्रैवरास्यावृत्तिः तस्यप्रधानाधुत्वात्त्रयैलोपाशालवनस्यापिसमा
 नयामुमितिमंत्रलिङ्गात् भूतसंबंधायमार्गकृतिपरत्वादयप्रवृत्तिः लेखावत - होमयोऽदि
 नयुनेक्रियाहोमत्रयात्मकस्यमार्गस्येकत्वादृष्टपत्युत्रैववाक्रमणाधत्वादप्रवृत्तिः
 शस्येलाज्ञानानलाजहोमार्थत्वात्तन्निधानमाच्यतेत्रैवाभ्याससंस्कारकमीसंस्कार
 कार्येणकर्तव्यएवसंस्कार्यत्वात्तान्येषहोमानांप्रवृत्तिरुपरिष्ठातहोमानवत्रयित्वाप्र
 धानत्वादवतुवाप्यादतिहोमानामंगलंतयापिदृशपूर्णमासयोर्येतत्प्रकृतित्वात्संब
 धुप्राप्तानामुपधातादिस्त्वनएवचैलोपनयजोदानेष्टिविचनियमार्थमविव्यतिप्रया

गमधेनाज्यभागाविशोदसवेत्रायस्यविधानेस्येतत्त्रयोक्तकानामयतास्वागुक्ताना
 मेवेतिकर्तव्यतात्वेननोपदेशांतरप्रवृत्तिः नपुरसादृश्यमाराणाहृत्वापोतिष्ठतश्चैवमा
 दीनामिति प्रकृतमनुसंगमः हृत्वापोतिष्ठतः व्याहृतिमिदृत्वापस्त्रिष्टोत्रायापतीसहो
 तिष्ठतः बंध्वादक्षिणोपाशिंदक्षिणोपाशिनागृहः नपतिकृतिष्ठतस्यास्वातिअहृत्वेति
 समानकृत्कत्वहोमेषुपस्त्रेष्ठोयश्चतोऽन्वारध्यायोहोमः पूर्ववदवतान्वाभापुतिष्ठागृहीमे
 व्यावृत्तत्वात् अनुष्ठेयगत्यादक्षिणातोवस्यायवध्वंजलिगृहायात् अनुसादृश्येमुष्ठानेव
 याजिगृह्णन्नेवतस्याः एष्टदेशेनदक्षिणातगत्वादर्धपुस्त्याकोकोगात्रलिकाम्याहस्ता
 म्योउपादर्वीस्वयंकुयोतः पूर्वमातोरामीफनाशमित्रानलाजशस्यैकत्वापश्चात् उद्वाहव
 नादृधुयंहंगत्वाधिवाहर्तिवध्मानुस्मनिधोनात्सापूर्वमेवलाजान्ययमुसाद्यशमीपला
 गनसमृष्टानशमीपलाशमिश्रान्तान्वाहिषिशस्येनिधायतिष्ठतानिदानोस्यै

गादायामनेः परस्वाहृधमातातिष्ठेत् एवं सत्र योजनालाजान कृत्वा शय्ये निहितान् शमी
पलाशमिश्रानां यत्र कीदृशवदिकुसुमं धिना यधमातातिष्ठेदिति पश्चादग्नेरदधन्पुत्रमाक्रम
येत्तवधं दक्षिणे न त्रपदे नेममस्मानमिति पश्चादग्नेरदधत्पुत्रे सव्ये न ध्यागिनां जलि
एकान्वेव दक्षिणे न त्रपदे न कृत्वा कुरुगृहीत्वोक्षिप्याः पुलिमलेन स्वयमेव मुक्ताक्रमयेत्
निधानं न सिद्धे दक्षिणे नेति प्रागुदीया मुक्रमयेदित्यत्रापि दक्षिणानियमार्थं सकृज्
हीतमं जलिं लाजा नं वध्वं जलावावयेत् प्राता वध्वं प्राता वध्वं जलो विति वध्वा संनिधा
ना तशमीयलाशमिश्राणां मंजलिं सुकृत्वा कश्चित् भ्रातुरेतामिव ध्याहितपीकश्चित् पुनश्च
आवेषतः स्रद्धा देति सिद्धे कश्चिदिति पुनश्च निमार्थं तस्मात्तो जुहुयाद विष्णुघातलिमियनारी
ति प्रकृतत्वात् सिद्धे तमिति तमेव लाजा जलिं जुहुयाद पुनश्च रागाभिधारणेन कुर्यादित्येवमर्थ
अन्यथा हि होम इत्येदं नातृगं कास्यास्येति तावध्वं जुहुयाद तमंत्रं त्रयासतिरवमंत्रं त्रया

शीव
१६

तदयेव मयमग्नाविनि प्रभृतेः ग्नावित्येवमर्थं पणपोरविच्छेदं तं कुर्वता वध्वं गुत्पयेतात्
हुयात्तद्वध्वं क्रमगां जलिं शलाया देवपतिः अयमग्नं पूषया मित्युत्तरयाः उत्तरया लज्ज
होमयोरिमा मंत्राः हुते तेनेव गत्वा प्रदक्षिणामग्निं परिणयन् कल्पलापित्प्यदतिश्य
नागीति हुते तेनेव प्रकोरगा यागि शला ननु एवमुत्तरगो गत्वा पाणि शला नेवाग्निं प्रदक्षि
णा कुर्वन् वध्वं म नुगमयते आत्पस्वयद्वयसुत्रं गव्यदिकुमानां प्रदक्षिणोः तभीवः सा त्र
ब्रह्मादकानो बहिभायः पतिर्मंत्रं ब्रूयात् अवस्थान प्रभृत्येव त्रिः मध्यमया व्यावृत्तो अ
यमग्नमिति लाजहोममंत्रः उत्तमायाश्च रागमिति उत्तरतः सप्तान् बहिर्भागे यण नि
एननावात्स्य प्रागुदीवी मुक्रमयेदं कृमिषति प्रकृतित्वात् सिद्धे अग्नाविनि अग्नेो य
त्कृत्यं तस्मै तत्रैव समापनीयं प्रागुक्ता मुक्रमयेदं तस्मै वगमनोपक्रमत्वात् तं प
त्वात् पुनश्चातिरिक्तं चित् तदयुक्तं अग्नाविस्मनुक्तेपि अत्रोत्पत्रास्येति होम

त्वात् त्वात्त प्रक्षेप प्रसंगादपेक्ष्याग्निमोदक इति वचनादग्न्यथैव वक्ष्यं भाजितत्वात् त्रयं
 त्यागमनस्य च वात्पत्रमस्य द्योति तत्त्वात् त्रयः मण्डपस्तु त्रयं मण्डपं प्रति मंत्रं त्रयं
 पदानि सग्वामसप्तपदीति वधूभिश्च न जपेत् मंत्रलिङ्गात् ईक्ष्वाकवेक्षारया रोहतादुर्गा
 नुमंत्रणा न्यभिप्रवीमि वेधूद्रुमागतास्ममंगलोरिति जपेत् सुकिंशक्तामिति वधूभ्य
 मा रोहयेत् स्रध्वनिभयत्वात् नैमाकिदन्ति तिजयेत्सुमंगला रित्यस्यानागताभ्यां महनि
 र्देयं तस्माद्वायः ययामहत्पञ्च निरया रोहतादुर्गा न्यभयस्यानबहुत्वे वतयोरावृत्तिः
 दद्यात् तत्त्वात् तस्यापि स्थागमावृत्ता विवाहसमाप्तरावृत्तिरिति रोहतावेक्षारया तस्मा
 द्वापरयाग्निमोदकोगत्यापाणि ग्राहकं मध्वन्यवसि वेत्तव्रह्माग्न्यो रन्तरे रागत्वात्
 ध्वचसमंत्रं त्वित्यवसि को जपेत् पति ईक्ष्वाक्याणि सांगुष्टं शुक्लीया तं शुक्लामित्येति
 षड्विः पुंस्त्वे रागो न गतं मभिपाडने अथ प्रदक्षिणामग्निं प्रत्यागम्य पुपस्थिदोभा

नां तं कुयोत् ययादशपरा मस्यो वेदपतेनात्रान्वारंभा ॥ इति रुद्रस्कन्दविरचिते गृह्यत
 तो प्रथमोऽलम्पत्ततीयः खंडः ॥ प्रागुदीर्घमुद्धरेत् होमानंतरं मेव प्रागुदीर्घादिशुवधू
 मग्निं वप्रापयेत् पतिः ब्राह्मणकुलेऽग्निमुपसमाधाय पश्चादग्नेर्लोहितवर्मानुहमुत्त
 रं क्ते मप्राशयमास्तीर्या गपता मयवे शयेत् विवाहस्य हेतुहा तरे वायदिश त्रियादिगृहे विवाहः तत्रा
 तु अन्यस्मिन्नेव ब्राह्मणकुलेऽग्निमुपसमाधी तं कृत्वा वर्मणिशुवधूमं पवेशयेत् पतिरेतमन
 कालेनात्र वध्वाद्भासनं तत्कार्यं करणत्वाच्च मेराः प्रोक्तेन सत्रेऽन्वारध्यायां सुवेगोपधा
 ने जुहुयात् षट्पलैर्वा प्रभृतीभिस्तया ता नवनयन्मध्वनिवध्वाः अन्येनोदिता निनक्षत्रा
 गीस्तुक्तेऽप्योपयिक्तादि ते देशे होमः प्रगृह्यः प्रथमोदयार्थः परिसमहनादीं निरुत्वा यादृतिभि
 स्समगाताभिर्हृत्वा तेषादिभिस्तहाकारो ते जुहुयात् खरुतेः सिद्धेऽन्वारध्यायमिति अतः प्रतिमा
 दृश्या यत्वा दुपवेशनवस्वत्सुरवात् नभप्रयोक्त्रवाद्यमितस्यापित्रादेः स्यात्सुवेगोति सुवेगो

या तावन् यनार्थ इतश्चादसिगो नपाणि नाभ्यातु उपवातमिति ब्रह्मपयांत्याहृति होमे घादि
 संयातावनयनार्थ उपघातस्याभिभगपुनमलेमेतयेमपिन्यायसूचनपरमेवतर्थाहिघ्राघेहोमेन
 पितृत्वं मन्वाभ्यध्रयोक्तत्वेकाशांश्चतहिस्थाः प्रित्रधीन्मावन्त्येपितृवजेतिष्टेदितिक्वचनात्
 पितृधीनत्वेसाविदापुत्राचार्येस्वचसंयाताशमपिस्तुवगतत्वेनसाधनांतरप्रयुक्तिः क्षयातेने
 बावनयनेनअतएववतुहोमेपितयेवतयादशानां होमानां संस्कारयत्वात्संस्कारस्यसंयाता
 वनयनद्वारात्तदशस्यथवनयनेनअतएवचतुर्थीहोमेपिनवस्वानेवनशरत्वात्संस्कारस्य
 हत्वासंयातावनयनेहोमशिष्टसंयातप्रसिद्धेः प्रदक्षिणामग्निपरिक्रम्यध्रुवंदर्शयविधुवा
 घोरिति-यत्सुमंत्राभिवाद्यगुरुणात्रेणविरुजघान-कारपपगात्राहमभिवादयामीतिवत्स
 गात्रमुक्ताभिवाद्युर्वधुवाडियमप्यजेतनावश्यवेदतस्ययेपरिहोमादिवादव्यगानांते
 कुर्यात्तत्राह-गोदक्षिणा-होमत्रयायमस्मिन्कालेनहोमादयाअतएवत्रिघपिहोमेघक

जीव

एवब्रह्मा-अत्राध्व-अस्मिन्कालेनविवाहकक्रेतज्ञातिभ्यश्चवध्वाः पूताध्वेदध्यात-तस्यविधि
 मंत्रकमानुसांगाभ्यर्कप्रतिशुद्धीष्यन्त्यारभ्यपर्यन्ते-आभतधित्वेक-यदाविवाहार्थवध्वा
 शुद्धमागतस्तदेत्यर्थः त्रिगत्रसांस्नवरादुर्गमितिक्वयानांसदृशयानां ब्रह्मचारिणां धर्म
 दर्शनियमः सादिनप्रभृतित्रिगत्रदुग्धमितिगुह्यतमारिपशपाकारिमहिकस्यास्यायत्नीयुग
 वीयातां निवृत्तमेथुनोपरस्परमन्यतश्चेतिबोध्यंन्यय्यापुत्रतविशेषिणेनोवर्जनार्थ-हविष्यम
 न्तेपरित्रय्यान्तपाशनेत्येसावितिध्वानामत्रयातत्रिगत्रेभोजनकालेघातमन्तर्भाजनका
 लेषभिस्त्रयान्पितृभुक्तोद्धिपूर्वध्वेदध्यात्वाग्नीधातलेखाहोमसमाप्यवधुंमुकिं
 शुकमितिर्धमाशेष्याग्निश्चशुद्धीत्वाभयस्थानेमाविरेनितिजवच्छेदत्वावाग्नीधातलेखा
 होमसमाप्यवधुंमुकिंशुकमितिर्धमपितृस्त्वगृहेप्रविश्येहगावर्जितपितृशय्यामुप
 विष्यवधुमीक्षमाशरहधुतिरितिजयेन्मंत्रलिगात-तत्रत्रिगत्रसदृशयांतांततत्राह

ऊर्ध्वत्रिगजचतस्रभिर्गज्यन्तु हयाहृतिभिरुवा समस्ताभिर्हस्वग्निप्रप्य श्रितरिसुवमादि
 भिः स्वाहाकारेण हलानवपेक्षाः महत्त्वध्वन्यादिषः सहशयनसहविध्यमन्त्रमित्येतस्य
 प्रकृतत्वात् नृक्षसायमासीमत्युक्तं उरकयूगंधानात्रहानाययित्वा तन्नेनात्मरान
 स्वामानावयेत् संहृदि सपत्नित्वपदेनोपेतं ततोवापदेव्यगतं तं कृत्वा ब्रह्मणा भोजयत्
 ततो ययोर्यस्य तेन प्रातिहोमसाध्यं भद्रयतं ययायै किलेकयस्ताध्यमेव देहो भवयात्क
 मनुतिष्ठानीत्येवैर्यं जन्तुकालेदक्षिणपाणिना पृथुना लभते विष्णुपाणिना कल्पयति
 सुतोसायादायादिभिः चर्यापि परस्माद्युगमंदगीयिहं श्रौयासनेहो मनुकेदं मूर्ध्नि रजोद
 मन्तेन प्रभृतिषा देवगैत्रमनुकालः यद्विद्योऽस्मि तद्विद्योऽस्मि तद्विद्योऽस्मि तद्विद्योऽस्मि तद्विद्योऽस्मि
 तं चतुर्थभाग इति क्वचित् सनासायामिति सम्यगवस्थायां वक्ष्यामि तर्थाः कोमावप्यानाता
 माद्याश्च तस्मान्निवाः एकोदशी व्रतयोदशी व्रतयोदशी व्रतयोदशी व्रतयोदशी व्रतयोदशी व्रतयोदशी

 शीव
१६

तस्मिन् यो युग्मासुरा विषयवमादिस्त्वितिः संभवेगर्भधहीति सम्यगालोच्यते हृत्तेदिमि
 युना भवते इति कुरुक्षेत्रीयश्रुतौ प्रथमपटलस्य चतुर्थः खंडः ॥ ॥ यस्मिन् ज्ञेया
 णि शृक्लीयात्कृत्वा श्रुक्लीयादिति विवाहकरणावस्यते व्यवहाराया हिंसा एव
 चेहिवाहपदमुनिष्पातत्वात् यस्य विवाहाद्वावस्थायां गृह्यताकृतावात ब्रह्मनस्यान्त
 गे द्वे क्षिणितिलिङ्गातः यस्मिन्वासां समिवमादध्यातयास्मिन् गे द्वे क्षरवारी अंसां मि
 धमादध्यातः सवाद्युसः अस्मिन् तस्मिन् तिसाये प्रतर्हीनादीति स्युः यत्पृथक् विवाहः निर्म
 योवायुगपस्मानर्हकः उक्तस्यैव प्रकारस्य स्युः स्युः स्युः स्युः स्युः स्युः स्युः स्युः स्युः स्युः
 स्वातंत्र्यस्यापि त्रियागागदः संयहगार्थः पुराणः परलोकहितपरः अनर्हकः इह जन्मवि
 ज्जिहावकारः अवगीषाज्ञानेयतः अप्रपवित्रियायादज्जिहावकारः जिनोवागारात्
 देवजिह्वदेवप्रजकस्य बहुदातुर्गहादानयेदं विवाहं कर्तुं अस्मिन् विवाधात्

यमाहुत्युपक्रमं परिचरणां चतुर्थीहोमानंतरयस्यायं कालः समारम्भात्तु वसमात्रेण अ-
 मपरिसमाप्तिरुधानकोलाहोवरगामनुष्ठानं कथयति परिदलधिकारकस्य चित्तं अतो ना-
 तगावो ह्यगामाजने अस्यां समिधं दायो दिव्यं नयोरपि पक्षद्वययोः सायमाहुत्युपक्रममेव
 प्रागस्तमयो दयाभाप्रादुर्भूतः प्रजापत्यसमीपकाले अस्तमिते होमः अस्ममयानंतरमेव होमः
 उदितवानुदिते वा संध्याया मेव हविष्यस्यान्तस्माकृतं चक्षुःशाल्यजुहुयात् पारिना हविष्य
 स्पमापपरककोट्टकादि अतिरिक्तस्य लवणाद्यसंयुक्तस्य येषु केषु विद्वांसेषु साधनतया श्रित
 स्य सदनस्य पुष्टी निर्देशान्ते देकदेशस्य साधनतया पादो नयत्तावस्य स्पर्शस्तस्यापादा
 ने अतः पाकधर्मानस्य दत्तं यज्ञकास्यात् दशप्रिशा मासोदरशं नात् अकृतपक्वं मुकुता
 नायानेव तंदुर्लाभिः प्रक्षाल्या गुष्ठपर्वमात्र प्रमाणा माहुतिहोमसामान्यतः वस्य प्राज्ञपा
 गाविधानं रधिचेत्येवावकं सेनचेदिति सिद्धवच्च पदेशः शास्त्रांतरविहितस्यापि द्रव्यस्य स

हणाद्यैः अतश्चात्स्यमपि द्रव्यं द्रव्यं गृह्णादन्तरेतरसंयोगव्युदासार्थं तन्नात्यावाकं सेनविकल्पः
 अग्नये स्यादिति मध्य अग्निमध्यतपो प्रागुदावो मुत्तगं मेवमनुश्चरन्तगनावेव प्रागुदादिजि-
 द्वितीयां जुहुयात् सायं प्राते हीमस्य साधत्वाद्यया कयाचित् प्राते तेषां धर्मस्य प्रजायता वमाधार
 गणात् प्रजापतये स्यादिति मनसा स्मरं जुहुयात् प्राजापत्यस्मनस्तजुह्वतीति श्रुतेः तुषांधर्मत्वं प्रजो
 पतेः याः प्रागुदावी आहुती दधीर्गो मास्यो गानये स्विष्टकृतयदिति मां मेव जुहुयादिति क्वचित्
 तदयुक्तं वक्ष्यमाणस्य सिद्धवद्वा पदेशायागात् असाधारणाय बावाच्च प्रश्नादिधानादेव त-
 र्वे सिद्धे उत्तरेण मितियत्रैवेकाहुतिश्चाधते तत्र तत्रैव पठेवोत्तरस्यादियेव मर्थं सूचयितेति धातः
 प्रवर्तययिष्यह्यग्निमध्यं नत्रपरिस्मरहनादीनि पर्यक्षणावर्जं बहुक्वचनमुपरिगृहो
 मानां समिधाधानादेः निवर्त्यर्थः समंतापरिघेवनं पुरस्तादुपस्थिञ्चपयक्षणावर्जमुत्तरा-
 हृत्य नंतरं नुभयत्र समिधमादध्यादित्यपदेशो प्रवृत्तेः पठेति किंचित् यत्राहुत्यदि

येके गृहाः पलागृह्योग्निरेषरतिमिद्वेसायप्रातर्भतमित्युक्तं ३० मित्युच्चैर्ब्रूयात् भोजना
यमोदसिद्धे भोजनस्य कालस्य परतत्र त्वान्नपूर्वाह्ननियमः कालोपलक्षणात् ३१ अस्युपि
भोजनोद्ये लेपाके पाककलाभवेत्येतस्मिन्काले होमः सायंप्रातरिति गत्रावहुनिवत्यर्थः प्र
कृतितस्मिद्धे वचनं परिचरणात् तत्रैव कालप्राप्तिनास्तीति द्योतनार्थः यच्च नक्तोरिभूतमित्यु
क्तं गृहपतिरिति ब्रूयात् भोजनमस्तत्सु यथा ब्रूयात् इत्यनुवर्तते हविष्यस्यान्तस्य
हृयात्रे प्राजापत्यस्य विष्कृतं च घृतापत्यं स्वाहेति नमसाग्निमध्यं परिचरणात् वेराश्रु
तितः सिद्धे हविष्यस्येति हविष्यभोजनं भोज्यं संस्कारप्रयुक्तं त्रायाते नाषिहोम आशंक्य
तेतितन्निवत्यर्थमन्तस्येति तंडुलनिवत्यर्थं प्राजापत्यं भोविष्कृतं च प्राजापत्यं स्वाहेति म
नसाग्निमध्यं नयेत् विष्कृतं स्वाहेति प्रागुदीच्यां ब्रूयात् वलिनयेत् वहिरतर्वाचितुनि
धीयवद्व्यभागापुद्गेशु निदध्यात् गृहएव गर्भे गृहात् तर्वाहेतर्गृहे वा चतुरिति गृहणात् ३२

श्रीव

२१

लिचतुष्टयाधमाह्वानं ते च सकदेव परिषेवं प्रत्येवकमिति केचित् मणि कदेशे गृह
वारणसमापः मध्ये द्वादिगर्भे गृहस्य वश्यामनुशयनसमीपे वै वैवाश्रवस्करसमी
येयुरीषो वस्करः वाशब्दे विनिवेशार्थः कयं शय्यामनुनक्तं क्वमनुमनुदिवोदशो विसोद
वतो विराज् अयसस्तपः अन्वितिवते ते अयेति वक्ष्यमाणानां सर्वेषां वृत्तीनां एष एव दे
श इत्यर्थः प्रथमस्यापि स्यात्तमस्य तत्समीपे एकैकं मुभयतः परिषेवं तत्रादो वने रभा
वोत्पप्रियकं गच्छानन्वयादमितः सवनमत्रिखिक्ते बाले निधाय प्रागुपक्रमं प्रदक्षिणां परिषे
वते ज्योषमदिसाहूदं क्षिणा न्निनयेत् वलिस्थात्पाणिषमन्मदिसहस्रपस्पदक्षि
णात् प्राचीनावीतीपित्र्ये गातीये न निनयेत् फलीकरणानामयामावा मखेति विश्राणि
ते करणं गृहमादनावस्वं संवमित्रीरूपविगतश्रमेऽनियो अग्रं ब्राह्मणाय दत्वेत्यस्मान्
तरमिवेत्यर्थः तस्यस्तस्य प्रागुदीच्यां दिशि गेहृत्वात् पृथिवीवायुः प्रजापतिर्विश्वेदेवा

आपञ्चधिवर्तयन्ति स आकाशः कामो मन्युर्वारदो गणः पितरो रुद्र इति बलिदेवता
 ऋगुक्तामावलीनां यथा सख्यमेतदेवताः कामो मन्युर्वेति पूर्ववद्विनिर्गः तस्मात्तु कुर्या
 तः तत्राद्योऽवधारणार्थः बलिदेवता न्येन नु तस्मिन् ह्यमृतिहोमेषि प्रज्ञापत्यं मनसं वत
 स्मात्वा ज्ञापसां मनसा नु कृतीति श्रुतेः कुर्यादिति मनोवापास्मा प्रार्थः एयि वैवाय
 वे प्रज्ञायते ये विश्वेभ्यो देवभ्योऽभ्युषधिवनस्पतिभ्यः आकाशाय कामाय मन्युकर
 क्षागणोभ्यपि तस्यो रुद्रायैति बतुर्ग्यं तं मनसा स्मरवलिनिर्दध्यात् सर्वस्य त्वन्नस्य
 तत्कुर्यात् सर्वस्येति शां कामो सादिपरिग्रहणार्थ इतरयोदानस्यैव स्मात् प्रकृतयो
 पास्मा प्रार्थो एयि वैवायवे प्रज्ञायते ये विश्वेभ्यो देवभ्यो न होमदर्शनीति अन्नस्येति अदनीय
 स्यवेशद्यस्वकार्ये भोजनार्थस्यैव दर्शयिष्यामासादि चरोः रुमस्थालीपाक इत्याद
 यश्चैत्येः एतदिति सकलवैश्वदेवकर्मपगमशार्थ इतरथा हि प्रकृतत्वात् बलीनामे

शीव
२२

वविंशेषस्यातः कुर्यादिति अतर्गनेदपितौ किकः । न्तौ कर्गणार्थं असकृदेकस्मिन्काले सि
द्धे सकृदेव कुर्यात् । गजो वहिः यद्विषमा वृत्तिरस्यादेकैवेव कुर्यात् । बहुध्वचे यद्गृहपतेः यु
ग्यक्रमेण वा यद्विबहवः पाकास्तः तदा यद्गृहपतेर्भाजनार्थं तस्यैव कुर्यात् । यदा गृहपते
रपि बहवः पाकाः तदा व्यक्तस्यैव सर्वस्य त्वन्नस्याग्नौ कृत्वा यंत्राह्नणाय दधात् । स्वयं कुर्या
त्सर्वस्येति अहविष्यस्यापि परिग्रहणायः । अन्नस्य तिथि का पलसंज्ञायाः । अथ कान्ननिह
तये । अपक्रमेण वा यद्विबहवः पाकास्तः तदा यद्गृहपतेर्भाजनार्थं तस्यैव कुर्यात् । यदा गृ
हपत्ताविति लोक्तिकान्तर्यः । तद्विषयविशेषणार्थः । न पूर्ववदेकस्यैव किंतु सर्वेषामेव यक्षा
न्नानां कवितर्कचिद्गृहीतकीकृत्य तस्मिन्काले । ग्नौ द्वे आहृतीनिर्दध्यादिसर्थः । भाज्य
संस्कारार्थमेतत् । अत्र ग्राह्मणाय दत्त्वा स्वयं कुर्यात् । अथ यत्र यंत्रग्राह्मणाय ततो वराति
रेभ्या यथाक्रमेणोपलक्ष्वात्प्रतिवरीमावेष्ट्रयस्य प्रमदधात् । अथ चार्थः । सर्वान्ते अ

तवतुष्टोहोमानंतंयदिदर्शः प्रवमागतश्चैतदादशकालासर्वमवपेणमासुहृत्वास्वकाले कुंयीत
 अकुर्वपेणमासीमोकोसहितेके-स्यष्टे-अपगृहेस्नातोयवसथिकंदंयतीभुजीयातां-स्नानमे
 पिमध्दिनादूर्ध्वएवकमोर्गतघजतीयासर्वमहकपवसथ्यंतदह्योग्ययत्नास्नातेरदृष्टमशनी
 यंतदोपवसथिकं-तदुक्तं-माघमासमाज्येनाश्रीयादिति-मानंदेत्स्वगुणवैश्रयसीप्रजोविंदते-मा
 नंदंतव्यज्रपिःविंदतेतभते-कास्योभवत्यसोधुकोयश्रीपवसथिकंभुंत्वाकस्यःप्रियदर्शनः
 अक्षोधुकःसुसिपासोर्हितःतस्माद्यत्कामयेततदंजीत-यदिहृत्प्रजादानांतदोपवसथिकंभुं
 जीतनित्योदेवानुषजिकृतंस्तुतिमात्रंवालगृह्णोर्गृह्णस्यसुर्वहर्नियमार्थत्वात्-यतोर्गग
 प्राप्नोषीयन्नियमःअतएववासेपिनैवेगुणपनात्रयमासेतःप्रेतविशेषिभ्युमासुभक्षणा
 दिनकुर्यात्-आप्रयोजसमासेःप्रातर्गृह्णदशपूर्णमासोक्तंअविनिशेषःअनयोःप्रवे
 षरूपक्रांतत्वात्प्रातर्गृह्णेतश्चसर्वमहःप्रातर्गृह्णेतस्यानमित्यास्तप्रयातकालाभ्यनुज्ञो

गीव
 २४

नातप्रातर्गृह्णतिःपञ्चात्स्मादिति तन्विद्यतेयप्रव्रियन्नियम्यतेहविर्निर्वपेदमुष्मेत्वातुष्ट
 मितिदेवतोअयंसकृद्यजुषाहस्त्वत्तमिति-यद्विश्यास्नातेप्रतिज्ञातंहीहितंदुत्पायवत
 दुत्पायतस्यागिनाशहीत्वामुष्टिपूर्णमनयेत्वातविदेवैभ्यःप्रक्षालयेत्-उक्षेत्प्रक्षालने-प्रकृ
 तत्वात्सिद्धदेवैभ्यर्हितःअन्यत्रापियद्वैभ्यःप्रक्षालनंतत्रिवैभ्यःप्रक्षालयेत्-यद्योयामेनहोम-अ
 यप्रक्षालनंनस्मादेवतैर्देसुनव्येभ्यःभात्रनार्यपाकेहि-प्रक्षालने-असत्यपाकेयत्रप्रक्ष
 लनंविहितंतत्रापिद्विरेवसकृत्पितृभ्यःआर्घ्यंअन्वष्टकादोयाःसत्यपाकोपर्ववत्-अथप्र
 कृतमाहःमक्षुणानप्रक्षिणमुदायवंश्रययेत्-मक्षुणंदो-यथायद्वैभ्यमुदकस्यवहि
 रमनेनभवत्-तयोदायुवंश्रयप्रकृतमाह-मक्षुययेत्-यद्विहगिहृत्तययोरैजसदय
 पञ्चासिंचेत्तद्यजुश्चरांक्रियतेत्परुपनिनयेताययोरैजसदतिश्रुतेः॥अस्मिन्का
 लेपरिस्तरागामाज्यसंस्कारंचसंस्कारपक्षत्वात्-श्रुतमभिधारस्यतस्माह-श्रुतम

मिधायैदिगृह्यास्पत्रयगमिधारयेतस्तुवराज्येनाभिधारणं सर्वण्येवंहवीषिसवोर्गातिष्ठा
 ण्यं एवेनिवादिहवीषिर्तिभोजनायश्चाद्यैकसंस्थालीयाकुर्यादेवनिवत्यं न
 हितेपुपाकवस्थोष्मामेवहेविहदेवतादेशमावातः श्रोणसनवस्रवेहोमयोरपिस्कंद
 शस्येवदेवतोदेशेनोपासनं तस्यैतिषधीनिदेशात् अतस्तयोरपिपाकादस्थायंनहवि
 ह्वोहोपसायमाधानीत्यर्थः कोदस्यसर्वकृत्वेकवचनान्तः सर्वोण्येवहोमोर्गानिस्तथानि
 श्राज्येचक्र - युजुरुरश्मिर्हतिबहिर्धीनिमिद्वनिर्देशात्स्तरणवक्ष्यायामेव तथास्तु
 शययातुत्याश्रासादनंभवेत् इतरेतयोराञ्च हविस्सादनंयस्यामेवउत्तरतः सर्वे
 षासादनेवहवचनो लुक्तोस्यवहुविषयत्वेन मयितुंश्रुतोपिवाहादिघापिहोमागा
 नेवसादनेश्रीयासनादिपुद्भीभावादिउत्तरतः भूमावेवएवसादने ब्रह्मवचनाञ्च लु
 प्राकपथिभूगतात् एवंप्रयोगक्रमः प्रातर्गृह्णतिहुलाब्रह्मोपवशंनंतं कृत्वावरुणययित्वापदि

ਸਮ ੦
੨੫

स्त्रीयदभिवृषविश्वश्चात्रं संस्कार्य अभिघायेति ततः सवर्गिणा दत्तित्वा परिषेचनादिप्रपटी
 ते कुयो न गत आहः प्रहत्या हतिभिर्हत्वा आन्यभागे जुहुयाच्चतुर्होता माज्ये गृहीत्वा पंचाये
 ते भृगुणां जामदग्यानां अग्नेये स्वाहेत्युत्तरतः सोमायेति दक्षिणतः आन्यभागाविति संज्ञा
 अवहागधी सुवेगादा युजुः सोमा मिच्छंते देवचतुर्होते जुहुयात् सुवेगात् सोम्ये गृ
 णीयादिति परिभाषा दर्शनात् यथा त्वदर्जनं तत्र वृद्धाः प्रातिः स्विंस्तु स्वस्वतु विवाहत्रयं
 तित्वा दयि आग्निस्ते वृहीति तत्र ते कंचतुर्हणार्थं योनः पुन्यत्वा कृमरणात् विपरीतमि
 त्तं सोमाय स्वाहेति दक्षिणे तो हत्वा अग्नेये स्वाहेत्युत्तरत इत्यन्ये आचार्या आहः आन्यमपि
 स्त्रीयह विषावघ्नैः क्षणानमध्यादिति सुवेगा जुहोतुयस्त्रीयह विषां गुणय विमात्रमवस्य
 हस्तेन जुहोति न दक्ष्यात् इति गवः पशूनामास्यर्थः पश्चाच्चयं चंक्ती भृगुजामदग्युः अ
 मिधार्थं प्रपन्नं पशूनां स्थानाति सुवेगा जुहुस्ते हविर्भिधार्थं ज्येना वदन्मृगानि य

स्यमेदनायः प्रायात्रं दक्षिणा-३२२ नेन नंडुलेवोत दत्ताभफलेयो प्रायात्रं दक्षिणा-
 क्षिणायं दधातस्मीमात्रेति वाचति गुह्यीयात ययोत्साहं वा ययात्राहो उन्माहो भवेति
 नयादघोतः तदभिलषितं दधात इत्यर्थः आत्तिगो ज्यन्तं वैध पिययोत्साहे मेव दक्षिणा इति
 रुद्रकंदलकरीयं गुह्यं वृत्तो द्वितीयं संदलस्य प्रथमः खंडः ॥ १ ॥ श्री ॥ ॥ श्री ॥ ॥ श्री ॥
 प्रकृतस्य प्रधानदेवता आहुः आग्नेयस्वातीयाकोनाहेतये देवा प्रायात्रा मासयोः अनाहिना
 जनेहो प्रायात्रा मासो गजनेयस्यानीपाकः अग्नेय जुष्टे निर्वपामीति निवीयः अग्नेय स्वाहेति हो
 मः अग्नीषोमीयः प्रायात्रा मासाहिताग्नेः अग्नीषोमाभ्यां त्वा जुष्टं निर्वपामीति निवीया अग्नी
 षोमाभ्यां स्वाहेति होमः ॥ इन्द्रो माहेद्रां वेदाग्नेवा मावस्यायाः आहिताग्नेर्वशस्त्विति निर्व
 शः इन्द्राय त्वा जुष्टं निर्वपामि मेहेन्द्राय त्वा जुष्टं निर्वपामि इन्द्राग्नेभ्यां त्वा जुष्टं निर्वपामी
 ति निवीयः इन्द्राय स्वाहा मेहेन्द्राय स्वाहा इन्द्राग्नेभ्यां स्वाहेति होमः ययावाताहितायेः दश

च प्रायात्रा मेव अनाहिताग्नेययावातयेत्यर्थः सर्वमहः प्रातर्गृह्णते स्थानं सर्वमिति प्रवीक्ष्य
 मेव अपूर्णं लिपिहोमार्थं गत्रिः सायमाहुतः स्पष्टं सर्वोपरयसः प्रायात्रा मासस्य सर्वमित्युक्तं
 तस्य प्रवीक्ष्योक्तिकमेष पराक्षिप्तमाख्यं तदतिक्रमपि राज्ञो अनेकोतस्य तु स्वकाले अप
 रान्तिस्वानेत्याह- इति यि भवत्येव- पूर्वयसो दार्ग्यस्य- सर्व इति वर्तते- आयाकाले एते- अन्यथा
 स्मृतिहोम इत्यादौ वैयर्थ्यं प्रमाणान्- पुनरहोमापक्रमकालात् प्रागेव नेकात्ताः आयाकाला
 त्वाच्च यथा संभवन्त कालोत्सृष्टिः कार्यः अत्रो जनेन संतनुयादित्येके- स्वकालात्पुनः भोजने
 न तत्कार्यमिदं श्रियते ॥ वाक्ये शोभासिद्धे संतनुयादिति विवृणुते- स्य विवक्षितं तदंशयति अतः
 कालात्पुनः भोजने न तत्कार्यमिदं श्रियते ॥ वाक्ये शोभासिद्धे संतनुयादिति विवृणुते- स्य विव
 क्षितं तदंशयति अतः कालात्पुनः भोजने न तत्कार्यमिदं श्रियते ॥ वाक्ये शोभासिद्धे संतनुयादिति विवृणुते- स्य विव
 क्षितं तदंशयति अतः कालात्पुनः भोजने न तत्कार्यमिदं श्रियते ॥ वाक्ये शोभासिद्धे संतनुयादिति विवृणुते- स्य विव

स्वातकव्रतलोपवप्रायश्चित्तमभोजनमिति मनुवचनाच्च अविप्रमाने ह्येयज्ञियानां फला
 निजुह्यात् औपानसनाहोमः प्रियक्ता न्यनग्निवावैश्वदेवपक्वान्यवदश्रियामास
 योनिर्वापादिकृत्वा पलाशानि वा यलाशानि पाभावे यज्ञियानां यणानि वा नुह्यात् प्र
 विवत्याकनियमः अथवा सर्वत्रापोऽक्षालनं श्रवणां वनाग्निं अर्च्यलोपात् हुताहुः हि श
 दोहेतो यस्मादायकाले अलाभनिमित्ते द्येगा च हतस्य अतिपन्नकालस्य प्रायश्चित्तसं
 ताने भवतीत्यर्थः प्रायश्चित्ते तु प्राजापत्याद्युक्तमेव सूत्रात् तवारमतात्यतिहोमं वाक्य्यात् आ
 संतुह्याद्विद्योनादेशः संस्तुं तुह्यादनादेश इति सिद्धे ह विष इति ह विषः संस्कारमपि
 अतमघायं व्याप्तिपुञ्जात् स मेव व्याप्तिवमर्थं देवतां मनोदेशः यद्वै तं ह विरुक्ते देवता होमं च
 स्मात् अग्नयं ब्रह्मतेवत् प्रयमगं भृतीयेमासि पुंसवने मवगमी योयं संस्कारः आधारसंस्कार
 रद्धारणा सकृदेव क्रियते भायतिरुक्ते अमेव प्रयमगं भृतीयेमादृष्ट्वमादेशादेकोमासः यत्र

श्री व

२८

कुत्राच द्विने व्याहिते गर्भस्य एको मासो गणयितव्यः संज्ञा व्यवहारार्था कृत्वा यावेमासीति मास
 त्यर्थः ॥ अत्रैकविंशतिको विमर्शकाले प्रसूता द्विने व्याहिते गर्भस्य एको मासो गणयितव्यः संज्ञा कालातिक्र
 मप्रायश्चित्ते कलाकर्तव्यमेवाहुः उपनयने दर्शनात् तेन च स्मृतिरुक्तं यद्युह्यानात्कालमुचितं तद
 तियुक्कालानि ईशानविधावादाय कालाभ्यनुज्ञाने सर्वदा संस्कारा मस्त्यवमाहः जननादर्थं
 तु ह्यगभावात् प्रायश्चित्ते नैव जातं संस्कारात् एकदेशे भोगमिति ग्राह्यं तु द्वितीयगर्भकुर्यादि
 अपरं तु कालात्ययः धिकाराभावात् प्रायश्चित्ते मेवाहुः सर्व एव तु पक्षे श्रयानः अथापि संग्रहे
 लोपोत्तोषान्यायत इति निदानकारोपाहः स्वात्मा महते नाहोच हत्वा पतिः पतिस्तिष्ठेत् अह
 तेनाधरीये गान्धरीये गोवत्सहोपवेशनं ते कृत्वा वधूं दक्षिणां तादर्थं प्रपवेशपत्रपदी ते कृत्वा त्वाया
 व्याहृतिमिस्तिष्ठेत् मिहत्वा पुनश्च हत्वा वध्वाः पयश्च हर्भयुतिष्ठेत् पतिर्भर्तुर्भावयान्नाधिक
 तनियमार्थः भर्तुरन्यः कुर्वन्प्राणीतेऽनौ लौकिके वक्तुयाते दक्षिणामं स मन्ववन्त्तुपाने

हितनाभिदेशमभिप्रशेत् पुमांसाधिति अनित्यवधूम नृगतः प्रह्वीभूत इत्यर्थः वधश्च स
मत्ववश्यवत्त्वादिनानंतरहितमभिप्रशन्नेव पाणिना नाभिप्रायव्यसकलमेवार्द्रमंत्रेणा
भिप्रशेत् अथापराधशंभामभयतः फलीमल्लमामक्ति निपरिस्पृष्टात्रिसेतयैव
रिक्तीयोत्पापयन्तमौर्वेवासर्वत्रोषधयस्तुमनसाभुज्वासावीर्यसमाधत्तयेकर्मकरि
यसीति अत्रेत्यानेतर्याय्येनप्रयोगोक्तमाह अतोनातगवाहृणां भोजनेनैव परमित्रिकमो
तरत्वमाह अतोवाग्देव्यगानांतैरुत्वाब्रह्मणोदक्षिणां देवावस्वमाशुकीतकर्मइत्यान
कंदर्मकंपुमवन्कर्मअस्तानामशक्तान्ययोधाधिदेवताभ्यः परिकीर्यामीह नयाबुध्या
सप्तभिदैवैर्मैत्यतैर्युक्तान्यैः शृंगं परितर्ज्याः प्रकीर्य शृंगमध्वीश्रामंत्रेणाविकर्षेत यथा
कुर्यात्तथावाभवमात्रेः आह सर्वेहायसाकुशोत्तरदमागसापयनाह्वारितेशेऽंभानि
दध्यातः कुमारीब्रह्मगोरीअतवतीवोब्राह्मणावेषयदप्रत्याहरताब्राह्मणावाग्यताभूत्वा

एन०

2.

त्वात्रादीदिशं प्रतिषेधयेत्- त्वांतां संवेगपदे दिशो नामिकास्त्रोतस्यासिंवेतः पुमान्
 ग्निरिति पुनर्यातो अग्नेः पश्चात् प्राकशिरसं दर्भेषु संवेगपदभागासमासिवेतः सी
 वतमुदरस्य कुर्यादयत्राज्ञाभाजनं- अथास्याश्चतुर्थमासि वधवासी मंतोनयन-
 अथ न्यकृतं पितृतीये मासि पुंसवनेऽस्मिन्निपुंसवने कृत्वा सीमंत करणाथ्यं
 स्पर्शत्रयमभिमनियमाथ्यं- स्त्रीनामहेतुना स्युह्लापतिपृष्ठे स्तिष्ठन् अन्नपूर्वाया
 फलवृक्षशालया सकृत्सीमंतमुन्नयेत् अथेत्येतावदशलन्यायमूर्जावतो वृक्षरति-
 अनुपूर्वयेति- गयोध्वं प्राधम्यं कृतयेत्यर्थः फलवृक्ष उडुं वरः पुमानुडुं वर इति श्रुतेः ॥
 अयमूर्जावतो वृक्षरतिमंत्रवर्णानां तद्देवशाखा महसवे ह्ययमूर्जलपुंसवनव-
 तः पृष्ठस्थानि तैरुक्तं याशाखयामक्षिणा ज्ञानवधटः केशानप्रत्यवमुन्नयेत् कृ-
 त्वा सीमंतीति मंत्रोतः ततश्चिबुद्धोषु चेतया वंशहस्ततद्देवराको महसि त्पुनयत-

गुणादिति मंत्रांतः कुरसस्का लाया कुरसस्का निश्चः एक धर्म युक्तो भवेत् चोत्तराया यक्त
 शतिविशेषगातः निर्वापमेव स्तुनास्ति देवताभावात् पुनरुक्तप्रवेशतीर्षकतां यप्रसीति
 स्पष्टं प्रज्ञामिति वाचयेत् पतिः अथोपनिषद् होमादिब्राह्मणो भोजनान्तं स्थालीयाकर्म प्रती
 यादिति ग्रहान्तरपुक्तं प्रतिष्ठिते वसो सो ग्यंती होमः वसो गर्भप्रतिष्ठिते स्वस्थानाश्च्युते प्र
 यमर्गस्तिष्ठति गमनवाचकः प्रतिगर्भमेतज्जायमाना यन्वात् प्रणी तो ग्ना वेतन्नात्रात्वा
 र्भः अतः संस्कारत्वात् अहतेयदिजननं स्थानतत्र पुनः कियतश्चिन्तितं त्रिंशत्तत्रागोच
 र्द्वेषप्रायश्चित्ते नैव संस्कारः यातिश्चीति द्वाभ्यां प्रयदाते कलाया हेति भिस्तिष्ठ भिहेत्या या
 तिश्चीतिकत्वा विपश्चित्ते क्ति मिति जुहुयात् असाविति नाम रूपात् यदियुन्नामा भित्त्
 विगोविस्सुसमाना मेति वत् मंत्रस्य प्राशयेना मनिदध्यात् युग्माक्षरं ब्राह्मणस्य द्वे सं
 चतुरक्षरं मंगल्य ब्राह्मणस्य स्यात् सत्रि यप्येकान्वितं वैश्यप्येकान्वितं संयुक्तं गुरुस्य तु

शीव
 30

गुणिनः शमेव ब्राह्मणस्य स्यात् गृहो वशो समन्वितं वैश्यस्य पृष्टिसंयुक्तं शूद्रस्य प्रयत्न
 युतं युग्माक्षरं ब्राह्मणस्य मंगल्यं शमेव स्यात् बलरक्षान्ति तं सत्रियस्य धनं युष्टिसंयु
 क्तं वैश्यस्य तु गुणा प्रप्यशूद्रस्य निमनुचनोच्चं तज्जुल्ये वदिक कर्मार्थमेतद्वावहारिकं
 चान्यदेवानोपारंजाभिचारघसिद्धि फले प्राडाधिकृतनाक्तनदानाच्च श्रीह्रियकोपेधये
 तः शुंगवृता प्राग्निविस्म मासः प्राडाभिकृतना संभवे स्तनदानात्साहकतु द्विवचना
 स्यात् कृदयंजासुभिप्रायैरातिकवितः शुंगवृताशुंगप्रकाराकुमारी ब्रह्मवारी ब्राह्मणी
 येष्वेदप्रसाहरंती अंगुष्ठेनाना भिकया वादाय कुमारं प्राशयदियमाज्ञेति अंगुष्ठाना
 भिकाभ्यामिति पृथग्रहणं विषयद्वयसूचनार्थः अन्नप्राशनं न्यप्याभ्यां अन्नमेवेति
 चशब्दो अन्नप्राशनोपपन्नस्तत्र प्रायणार्थः सूर्यिश्च मेधां तदति वशब्दः पूर्वमेधां
 ते मित्रावरुणाविति मंत्रनियमार्थः अन्नप्राशने आभ्यां मत्राभ्यां अन्नमेव प्राशयेत् का

ननुषष्टेमासेन्नप्राशनमितिस्मृतं तदुत्पत्तेः कोचत्रशब्दोदितस्य मधुसमुच्चयाय इत्याह-
 तयानुमन्तुः हिरण्यमधुसर्पिर्वा मिति ॥ इति रुद्रस्कंदकृतोपायः ॥ एखाद्वतो द्वितीयपटलस्य द्विती-
 यः खंडः ॥ ॥ ॥ ॥ जननाज्यान्मन्त्रतीयेत्तीयाया प्रातः स्वायकुमारमस्तमितेशांतामुदि-
 क्षुविताचंद्रमसमुपातेष्टेत्तत्र जलित्मातुः पितृवीरुन्वापराकृदाविक्षिणविक्रमोप्रातेत-
 दुपक्रमेति यो मायदेवात्मानेष्वाहनिष्क्रमरोक्रमेति संस्कारो गयमांस्त्वाले एवमुत्तरत्रा-
 कालाख्ये तस्मै एव न्यायस्त्वेषु संस्कारेषु जन्माचंद्रप्रभातध्यानात् पूर्वपक्षो ज्योत्स्ना-
 जन्मादूर्ध्वज्योत्स्नात्तेषां तृतीये तृतीयायां नित्यावित्यर्थः परिपूर्वपक्षे जन्म न स्यात् न-
 सो गणायितव्यः कस्य जन्मादूर्ध्वत्वाभावात् तया च मनः चतुर्थे मासिकृते व्यंशिशोभि-
 क्रमयोगात् गृहात् ॥ इत्युपस्थानकाले तृतीया नित्यमः प्रातस्तु उपरतादित्याश्रितुदिसु उपति श्री व-
 ष्टिर्निर्दग्धवित्येवैवामिगुर्वोचश्चमाणा प्रकाराण कुकारमादीयमत्रैवं द्रमसमिदं ३१

दित्यर्थः शुविनावाधमाता प्रयच्छेदुदकशिरसं खेण छाघदक्षिणा तस्यैवाकुमारं पित्रे प्र-
 ष्ठेत् अत्र पूर्वगत्वोत्तरगतस्तिष्ठेत् पूर्वशब्दोदित्वावाञ्छनुपेक्षगत्वा पितुरुत्तरः प्रत्यक्षुखाद-
 मेधुनिष्ठेन्मातः यत्ने सुसामृद्धिति स्मृतिरुयस्त्वायोदेवमात्रे प्रदाय यद्दृश्यमां जलित-
 वसिंचेत्तु देवमुदकशिरसं कालपात्रेण प्रणीयुहीत्यस्ताभिर्देवैर्न पुदक्षिणा तस्तिष्ठेत्तत्रा-
 ह्नाणां जलित्प्रयेतममाववांचेत्तु द्विस्तेष्वी जन्मादूर्ध्वदेशरात्रोत्तरात्रात्संक्षरा-
 होनामकुर्यात् जन्मोदित्वा दूर्ध्वयोदेशरात्रस्तस्मादूर्ध्वयदेहस्तस्मिन्नित्यर्थः ॥ द्वादशे हुनी-
 नित्यावत् एवमुत्तरयोः पक्षयोः नात्रोदगयनाद्यादरः कविस्तंभवस्मिनियमत्वात् असंभवे वि-
 षये पितृहृशेन कालविशेषः वैरूप्यप्रसंगात् स्तायकुमारं करिष्यत उपविष्टस्य शुविनावा-
 धमाता प्रयच्छेदुदकशिरसं होमांभापूर्वदर्भे पविष्टस्य शुविनावाञ्छोण छाघदक्षिणा-
 त उपविश्य प्रयच्छेत्तदुदकशिरसं अत्रुपेक्षगत्वोत्तरत उपविशेत्तः दर्भेषु माता हुत्वा कोसो

निमग्न्यान् प्राणान्ममिभजोत् ॥ इक्षुशिरसं कुमारं खां कंधात् नवपदांतं चत्वारिंशतिहमि
 व्यतिमिहत्वा कुमारं स्पृष्टुं वीजो वैनासिकं वामिभजोत् ॥ अथो वितिनाम कुयतिदिव
 नंत्रोते यस्तोद्यतीहो मेतदेव बरिदरातु विद्युशमन्त्रितिवकुर्वात् ॥ मंचातेसोशब्दनमथे
 मात्रे प्रथममाख्याय ॥ मात्रे प्रथमं दुदक्षुशिरसमितिशेषः ॥ प्रथममाख्याय प्रथमशब्दस्य
 तीयापेक्षत्वात् प्रथमं गुह्यं नाममातृरुत्काहितीयमपि व्यावहारिकं नामेदमौदूयादित्यर्थः
 विप्रोष्यागरे जादिति पुत्रस्य मूर्ध्नि नेपरिशुक्लीयात् ॥ यशनां च त्वमिति प्रचेत् ॥ यामातं रेरात्रि
 मुषित्वा पदागृह्णति रापुत्रमायानं मेकमागं स्पृष्टुं नृपाशिनानुभाभ्यां परितः ॥ अगादे गादि
 तिः ॥ अनेन मंत्रेणातस्य मंधानं परिशुष्य पशनात्वेयनेन मंत्रेण मूर्ध्नि नममिन्निघ्नो नतोसो गच्छे विष
 युशमिति विहृयात् ॥ तर्पणी स्त्रियाः ॥ जातकर्मदिद्योलांतं मंत्रवर्जं स्त्रियाः कुपीत्यागस्तुहोमो निव
 न्ते मंत्रादिनोपेदे धेतो द्वे शस्यापिलोयात्मानस्य कं अमंत्रितातु कार्यं स्त्रीणां मातृगेषतः

मंस्कारं शरीरं स्यथा कालयथाक्रमं इति ॥ उपनयनं तनास्ति तत्कृताना यन्तया विचरन्संकरा
 त् अतो विवाहात् स्वगनुयनीतु त्वमावरेत् ॥ ऊर्ध्वं तु भवेत् त्वं सहधर्मि अथ कानिहती ये ईक्षितोले ॥ अत्र
 जननादिमासगणनया दशमासाः संवत्सरः न चैत्रादिः तत्र नापि तु छगोदकमादर्शः ॥ सुरश्चोर्ध्व
 गः ॥ यिज्जत्यग्निदक्षिणतः नापि नो वपनकर्त्तव्यं ॥ सुरपाशिराग्यसेन प्रक्षिप्येति वचनात् ॥ उध
 णोदकं स पात्रं प्राञ्च्य ॥ आदेशेन चिकल्पं तेरक्तलोहमयः ॥ सुरः दर्भपिंज्रत्यः एकविंशतिः ॥ ए
 तावन्ते ईक्षितः ॥ रास्यः आनडुहो गमयः ॥ कसंस्थालीपाको हृद्यापक इत्युत्तरतः ॥ पुष्टवशकृत्या कथं
 मरहितो भव्यतरमिदं स्तिलमिश्रः ॥ छातीपाक आग्ने स्तरतः ॥ माता च कुमारमादाय पृथग्देह
 शकृत् स्तरत उपवेशना ॥ मातुर्नदी सी सने चकार तरतरस्यानुकषिणार्थः ॥ एतन्नापितादिस्था
 यने ब्रह्मोपवेशनादूर्ध्वस्थात् ॥ एतावन्तो माया नि अतस्त्रिया अपि स्युः ॥ अथ रत्निरव्यवय
 श्वेतेषां नावायं स्यातां तथा परिष्वेचने ॥ भियरिह शांनुत्वाय मगातिषेक्षेत् ॥ उपोनेत्युक्ता

वक्तुं प्रेक्षेत् वायुं ध्यायन् वायुं मनसा ध्यायन् आत्मा त्वं देतुः बुभुक्षाः केशानुष्णोदकेन कृत्ये
 तः बिम्बो रित्या दर्शयिष्ये आर्द्रं वरुणो धरति धर्मं पित्रुलीः ससौध्या मिनिधाय केशं स्तुह्य
 स्वधित इत्यादर्शनं क्षुरेणो दुर्बेरावाः दम्भियमुक्तान् केशान् ज्यते रणस्यो जयेत इति अर्थः ये
 न दृष्टिर्दिशि गतस्त्रिः प्रावे प्रोहेन आदर्शनं क्षुरेणो दुर्बेरावाः केशान् दम्भियमुक्तान् समज्या
 दियथः मंत्रे स्थापित्तिरावन्ति रिसहदाय सेन प्रछिद्यान दुहेगो मये केशान् कुर्यात् अमंत्रक
 मेतत् पुंन प्रमत्ते वपश्चादुत्तरतश्च स्पष्टः आयुषमिति पुत्रस्य महुनि परिगृह्य जयेत गुभा
 म्पाहस्ताभ्यां परिने गृहीत्वा उदङ्मुख उशली कारयन् यथा गोत्रकुलकृत्यः वपनं कारये
 न्नापिते न गोजादि वशेन शिखाय वस्था स्मर्यते तदनुसारे यन्नापिते संप्रेष्य होम समापये
 त् अरण्ये केशान् निखलेयुः गोमये प्रक्ष्वाद्य कर्मकानि खनेयुः स्तवे निदधत्येकः दम्भस्तु बे गो
 दक्षिणाः प्रहरोदिया अत्रेदं चिन्त्यते गभीधानादयस्संस्काराश्शरीरं संस्कुर्वतः सर्वधर्षा

येषु कर्मस्य त्रयोपताति शयं कुर्वन्ति पुनर्यो वयस्ये वयोपतां कुर्वन्ति संस्कारं वतममिनिर्दिष्टय
 रुषमात्रे स्पेवकर्मणी विधानात्स्वतः सेव विद्यमानत्वाद्योपतायाः नाकिं विकारः आनर्थक्यं प्रसंगा
 त्नापित स्वत एव पुनर्दीपः संस्कारास्तुति विरुधा त्रयोपताति शयं त्वं संभट्टित यथापानीयस्य गंधा
 दिसुरोद्वेष्टेति क्षिण्या डिपोल्यर्पताः सर्वं संस्काराः तिक्रान् स्वकालरूपेण यनात प्रागेव प्रायश्चित्तं
 लाकर्तव्याः ऊर्ध्वं स्वरुतानां लोय एव तद्वितीयं जन्मति जन्मान्तस्य पदेशात् संस्काराश्छुट्टि प्राकारिण
 स्वमस्ति एकं पितुरुषे देशं कपुत्रमुखादये तस्सु यो त्रेति अपूर्णं पुत्रस्येते संस्कारा आत्मा यन्तया कर्त
 व्यादन्ति न स्वव्यायोरकथं प्रामाण्यं सत्यं यदिव्यापारकतता बोधस्यातः कर्तव्यत्वस्य हि पुनर्कार्यस्य
 क्षुपुरुषशेषतया जन्मनाशब्देन बोध्यते सा च कदाचित् स्वव्यापारस्यातक दारित्यरुध्यापार
 म्यादिया विरोधः स्वव्यापयो त्तिष्ठस्य मेव प्रवर्तते यस्यापारे तु यदिव्यापिकारो देवप्रकर्तित्वं तन्म
 तेततो दाक्षिण्यं प्राप्ता कार्यसिद्धेः अन्तर्भुत्स्य मेव प्रयोजनमिति ज्ञानयत्येव सत्योपायेन तत्

षोडशशतप्रतिपदं न शक्येति गमो धामा धवस्या यातुस्तुतंगप्रतिपत्त्यसंभवं सत्यस्यैव फलं त
 स्पेवप्रतिपत्त्यसादकत्वेन शब्दस्य प्रामाण्यस्यात् स्वर्गकानो यजेतेति स्वर्गकामिनश्चेत्कृत्यमिति
 तिस्रान्यस्य वा विज्ञेयगप्रमितिजनययेवशात् सुभयोरपि प्रामाण्यमेव इयान्विशेषः स्वर्गकामश्च
 नमेवेदेकैक्यमिति प्रतिपद्यते अन्यश्च स्वर्गकामिनश्चेदिति कामसदसंलोपो धिनिमित्तो सो हि
 तुने शब्दस्य नव्यापारः अतः पिता तस्य कर्तव्यं शब्देना निश्चितत्वं ना अवश्यं कर्तव्यता प्रतिपद्यते
 कुरेति पितृभावेन दक्षिणः धिक्तः तदभावेऽपि परंपर्यकारकं कर्तुं प्रवर्तते यो वा तं प्रत्यात्मनो गुरुत्वेन
 छतिहिते जीवाकस्मिन् कुर्यात् कास्मिन् स्वाधिकारप्रवृत्तश्चेत् आत्मा यमेव दृश्यब्राह्मणो ह्येव शिवा
 धातुः तत्कार्यप्रवृत्तश्चेत् कुमायस्य यत्स्वते देव इति रुद्रस्कंदकथायां एव ह्येव तौ द्वितीयपटलस्य त
 तीयः खंडः ॥ ॥ श्री ॥ ॥ अष्टमे वर्षे ब्राह्मणमुपनयेत् अत्र गमीधानादिवर्षे गणानं गभीदिः संख्या
 वषाणमिति स्मृतेः एवमुत्तरत्रापि वसंतैर्ब्राह्मणमुपनेची त श्री भिराज न्यमिति शास्त्री ते र्दर्शना

१३३

३५

नाभ्यामपि विरोधाद्दृष्टाय न स्पसमुच्चयः केविदित्याहुः शरदिवेदशयनेन विरोधान वतुत्यश्रुति
 त्वाद्दसतादेव संतो हे वि कल्प एवेति तस्याधो दशादेन तीतः कालः माड भिविधो आपकलिय
 अत्र तः छं ब्राह्मणवति एवमुत्तरत्रापि एकादशे शत्रिय उपनेयेदिति धर्तते तस्याद्वा विंशा ॥ २ ॥
 नतीतः काल इति कर्तते द्वादशे शतस्य चतुर्विंशतस्तु कृतमल्लरु तमहेतेनाद्या धहवा
 नेत्रतयतु इति कुशलीकृते रूपं को गेव वमना कारेण अतस्तो चावश्यमुपनयनमुद्धर्तकी को वयनेरु
 त्वापुगपाह अलंकृतं रूपं चापिला कुमायस्य जयित्वा अधिवासमाने वेनाद्याधय जो यवीतमजिते वा
 मंत्रकप्रतिमुच्याचमयित्वा तनदक्षिणातुगयेषु दर्मय वेदेषु प्रयत्नात् कलात्पारध्वे मायाम्भक्त्या
 इति भित्तिरुमिहृत्वा पुनश्च समस्तानां भित्तिरुमिहृत्वा प्रतयते इत्यदिभिः येषु भिगीरावकं
 हावयेत् मंत्रलिगान्मंत्रलिग निरीक्षणाद्यैव महिपच भिरिग्येनेनोक्तं उत्तरतो गनेः प्रसस्त
 खमवस्था जलिकारयेत् अग्न्यात्मभोरत्तराग्निगमयित्वा प्रक्षिणावतर्मेषु प्रसस्तुख

मवस्थाप्याकोशजतिं कारयेत्-मारावकमाचार्यः स्वयंचोपरिक्रयान् प्रत्यक्षस्वदेभ्युरक्षिणा
 तमिधन्मत्रवाज्राह्नराध्याचार्योदकाजलिप्रयेत्-आचार्यस्वरक्षिणातुदगजतपुटभयुटभयुट
 कुवस्तिष्ठन्नाह्नाः ब्रह्मचर्यमागामुपमानयस्विति एतन्मन्त्रत्रितेक्षित्वा तिमिद्वब्राह्मण्यब्रयजेति प्र
 रोगब्राह्मणनियमाद्ये-यथावेदेष्यमाने आर्जवेति जयेत् प्रक्षमागोश्च जालिष्यमुदकप्रसमागोमा
 गोवकेशाग्वेति नपदाचार्यः ब्रह्मचर्यमागामुपमानयस्विति ब्राह्मणप्रसवाभिरावाचयेत्-
 मन्त्रलिङ्गातः कोनामासात्कृते देवताश्रयं न सन्नाश्रयं वा भिबाटनीयं नाम ब्रयादमावसीति-आचा
 र्योवाब्रह्मचार्यावाचयेत्-मन्त्रलिङ्गातः कोनामासीत्युक्ते-कसरेतेताश्रयं न सन्नाश्रयं न सन्नाश्रयं न सन्नाश्रयं
 वताश्रयं यदतिवन्त्रक्षत्राश्रयं न सन्नाश्रयं न सन्नाश्रयं न सन्नाश्रयं न सन्नाश्रयं न सन्नाश्रयं न सन्नाश्रयं
 न्मारावकः अभिवाटनायं ल्यं आश्रयं गयइति वन्त्रक्षत्राश्रयं न सन्नाश्रयं न सन्नाश्रयं न सन्नाश्रयं न सन्नाश्रयं
 यः कृति कारेहिणी-मृगशीर्षः आद्रापुनर्वसुरतिथ्यः आश्विमासराफल्गुनी उत्तरफल्गुनी हस्तः चि

त्रास्वातीविशाखाश्रुनगवाक्षेष्टामलं आवागः उत्तराषाढाश्रुविष्टाशतभिषक्प्रोक्षपदा उत्तरा
 प्रोक्षपदोरेवता एतानि नक्षत्राणि-अश्विनोयमः अग्निः प्रजापतिः सोमः कदः आदितिः दहस्पतिः स
 व्याः पितृः अर्यमाभमाः सविता इन्द्रः वायुः इन्द्राग्नी मित्रः इन्द्रः प्रजापतिः पितृगोआपः विश्वेदे
 वाः विष्णुः वसवः इन्द्रः अजेकपादः अहिर्बुध्न्यः पूषा एतानि देवतानि-आश्वयुजः अमहरणीयः
 कार्तिकेयः गेहिणीयः मार्गशीर्षः आद्रपादः आवराः शतभिषजः प्रोक्षपदः अन्तरप्रोक्षपदः रेवतः न
 क्षत्राश्रयं निरेन्द्राः अश्विनः यास्यः आग्नेयः प्रजापत्यः सोमः गेदः आदित्यः वादित्यः साय्यः
 भित्रियः आर्यमेराः सावित्रः अष्टदः वायव्यः ऐन्द्राग्नेः मित्रः अष्टदः भित्रियः आर्यः वैश्वदेवः वे स
 वः ऐन्द्रः अजेकपादः अहिर्बुध्न्यः पोशाः देवताश्रयनिदेशः-उत्तरज्यापोदेवस्यतइतिदक्षिणात
 राभ्याहस्ताभ्यां मजलिङ्गलायादाचार्यः मारावको जलावत्तद्व्याप्तो शब्दविक्षणमेन्निब्रज्यात
 रः मये स्मृतिप्रदक्षिणामावेतयेते अत्रालिङ्गुलान्ते वगवत्प्रादुर्गवस्मात्तावदावतं यत आसा

वितिपवेवत-रक्षिरामं समन्वयं श्यानेता हेतनामिमांसेत प्रागानामिति स्पष्टं- अथेनेप
 रिदघातकप्रभृतिभिः अनेता हेतमेव वागिभ्यां परिज्ञागृहीयात्- अतः कदुरतेपरिदाम्प
 दरं दत्तुं दुरं अहुरददंतेय रिदरास्तरदत्तुरः- कृमनददंतेय रिदरामीति कंदरक्षिरामे संप्र
 जायतेथलेति रक्षिरामं वागिना युक्तायादिति शेषः- इतः प्रभृत्यसौ शब्दविस्तृता मेवमात्र
 वक्तव्यं ना मत्रयादाचार्यः- मयं न मयं देवायति मये न वागिना मयां सं गृहीयादित्यर्थः- त्र
 ह्मचार्यस्य मीति- विष्णुशर्मै नितिवत्सागावकमुक्तामै प्रप्यापविश- दक्षिणाज्जन्तमेजलि
 कृतप्रदक्षिणं मुंजमेखला मध्वध्ननवाचयदियं दुरुक्तादिति मयि धमा वेदं न्यादिभिः अतमि
 : संवेष्ट्य दर्भेषु विष्टन्तमस्का गंजलिकृतं विवृक्तं तं मुंजमेखला प्रदक्षिणं विः परिवार
 यन्नावयोभागावकं मयं वाचयत- अंधीहि भादृत्यपसीदित- अग्नेः पश्चात्स्वस्थान्ना
 चार्ये उपविष्ट्य पूर्ववत्प्रत्यागम्य दक्षिणं न वागिना मयां यागिना मनें शुभं मुयं सं गृह्यावीहि

मोडतिरक्षित उदग्नेषु प्रादुर्गुण उपविष्टो राचार्यो भिमुखी चक्षुर्मे नमि कृत्वा प्रागग्नेषु कोद
 दुर्गुणः अधः विशतः- स्मृत्येतमाहृष्यते- आचार्यस्तथाकारयत्- तदेतदाचार्यममी यमुप
 नयने उपनयनं शब्दमप्रवृत्तिनिमित्तं अयोपरिष्ठाहोमादिसमाधेयत्- नन्ववसतिमा
 वज्राध्यानादेहो मप्रयोगांतभावनस्यात्- नायं दोषः- उपनीतमध्यापयेदिति उपनयान
 रकालभाक्तिप्रवगादध्यायनस्य नन्वेदाध्यापनेतत्राहं हतुमावि आध्यापनेनायं
 दोषः- सर्ववेदाध्यापनोपक्रमरूपलात्सावित्र्याध्यापनस्य तथाहि- सर्वेभ्यो वेदभ्यः सावित्र्य
 नैव्यत इति ब्राह्मण- अपिच- सर्ववेदात्मकं त्सर्वे सारत्वं सावित्र्यादीनां अति स्मृतिपु
 श्रयत एव तथाहि- त्रिभ्यस्वतु देवभ्यः पादे पादमदृहत् इत्यादिभिः अत उपरिष्ठाहोमा
 दिमेमायेव सावित्र्याध्यापन- अत उच्यते सावित्र्यादेरध्यापनप्रकारमाह- तस्मा अ
 न्नाह सावित्र्यापलो धेचं शसवामिति- पादे पादे वसायाध्यापयान्- ततः पादे ह्येन मायः

ततः पादद्वयेवमवसं हस्य-महाबाहूति श्रेकं कशः भूमव सारिति प्रत्येकमवसायः आकर
 चः पादे पादेव मायाया ययीतु श्रवस्सुश्रवसे मेति-प्रति गृहीपादिति शेषः समिधमादध्या
 अये समिधमिति-याज्ञियां समिधं तस्मिन्नेवाग्नावादे ध्यान्मा गावकः श्रोत्रमनवदुभयतः
 परिषेचनं भक्षे च देतुं भवति भिक्षां देहीति ब्राह्मणः भिक्षां भवति देहाति शत्रि यः भिक्षां दे
 हि भवतीति वेणुः देण्डुहस्त आदित्यमुष्णाय अग्निं प्रदक्षिणीकृत्य भिक्षां चेत-मातर
 मरत्र-अथ ममातरं वाचेतः अथानां स्मृदः सुहृद इति-स्त्रीयं मांस्माधो रगणानि स्त्री
 यमाथे मन्वा इति विंशति श्रि-आवायो यमं क्षेति वदेयते-भक्षामितीदमयय उपतामिति
 क्रयात् आवायो पियुही यात प्रतिप्रयच्छुष्यथारुचिः उपनयनं वेदाध्ययनं गुरुषु मे
 रकागृहीरातदर्थमेव क्रियमाणमयस्ते-अध्वनमध्यापनं यज्ञं यज्ञं यज्ञं दानं प्रतिग्रहः
 द्विजातीनामिति धिक्कृत्य विधानादुपनयनं नञ् द्विजाति त्वसिद्धेः अत उपनयनं गृहीता
 नाति र्थाधिकारः न कवलं वेधं तं किंतु निषेधात्प्रत्यवायश्च-तिष्ठदास्तमया नृणां विभवे

धारलवगोदृग्धमिति वजयेत्-स्मृष्टमन्त्रेः आदितिरुद्रकृत्यां गृह्युक्तो द्वितीयपटल म्भचतुर्थे
 जादने चोले वक्तव्यः संज्ञां प्रतानि मध्ये तेष्ठे दोषानां उपनयनं मोक्षं नैव्रातिकमादि तत्र
 तं मन्त्रान्त्रिकं श्रोत्रनिषेधे भौतिकं ब्रह्मसामप्रतमिति तेषां मुरवेदः ॥ ॥ पाकरणाविस्मो
 वमर्थतः तत्रोपनयनं कृत्वा ष्यनाथं अपि सद्रुतांगतिरप्यक्षसावित्र्य ध्ययनेतस्मा मा
 ध्ययने च उपकरोतीति ब्रतं तत्र लेत उपदिश्यते निषेधाद्वा रस्य च विमर्शः क्रियते उपनीतं
 वक्ष्यमाणानि न्यधः शय्यादीनि स्मृत्युक्तानि च यमादीनि स माचरंतं सावित्रीतस्मा स चाध्या
 प्य यथाश्रद्धा काले गते विमर्शं यथाह विष्णु मकमुक्तं भोजयित्वा प्राज्ञो देवाग्रामानि क्रम्य
 कर्मउल्लासकं गृहीत्वा प्रागुदकं प्रवगादेद्वा गोमयनापनिष्कशः वेदक्षिणं मंडलं कृत्वा
 दितेते नोदकेनाचम्य दमेमुं गृहीत्वा घृहीभूतो वा मदेयं न मंडलं प्रविशेदाचार्यः शिष्य
 श्वेतमन्वारस्य तथा प्रविशेत्-पुनराचम्य प्रयत्नं तं कृत्वा न्वा रथे व्याहृतिमिह लार्द्राय

वृद्धभानवेखाहा - प्रजापतये मनवे माहे त्या धारा वाद्या यो ज्ञ भागो हला मय खाहा - प्रजीये खाहो मे
 धाये खाहा - सावित्री काहा सदस स्वतये खाहा - अनुमनये खाहे तिच हल हो मे समाप्य क रो धा
 समोदक्षिणो न पाणिना कुशमुधिधारय नयथा विधुव स्प मा रा स्तेथा विधं प्रावेयत - आप्रवा
 व्याहृतिः सावित्री क्वचनुर नु ह्यमन सासामसा वित्रा वसो मरा जानं ब्रह्म ज्ञानमिति हेय वनि
 धनवामदेवेवरूप वाचो व्रतानि वभट्ट श्रयसी च पूर्वगीत्वा गयत्रं प्रावेयत - अथा यमिहा स्त
 म महासा मक म्मी ल्मा युवामदेव्या निगीत्वा पुनरकदेशं प्रणीयानु प्रवचेनाय होमः उपरा
 ते कृत्वाः त्वारध्वे व्याहृतिर्हृत्वा पुनश्च समस्तांता भिश्चतस्त्य भुहत्वाग्ने व्रतयत इत्यादिभिः
 पंचभिर्गनयेत् खाहा सोमा यस्वाहेति ब्रह्मचारिणां हावयेत्क उपनयनव्रतमचारिषतत्ते प्रा
 वोवतदृशकतेनाराह मिदमहमवृतास्तत्प मुगमिति मंत्रविकारः ज्ञचं सामसेदमस्याति
 मितिचात्य जुहुयात् उपरिष्ठाद्धोमादिदक्षिणां तंतो वामदेवे नक्त मशानिष्क्रमणं ततो

शीव
३८

ब्राह्मणभोजनं गोदाने चोत्कल्यः अथ गोदानोपाकरणं तत्र केश कृतिः वपनमित्यर्थः व
 यज्ञागलान्तादिनादिष्यपदिष्यते कसरस्त्रालीयाकोमातायापयसिमिति च त्रयान्ति
 व्रतते - अतदर्थं त्वाद्धोमस्त्वस्ति - एवं बोलो यनयनगोदाने धिति वचनात् - समस्तामि
 व्याहृतिभिर्होमः कते व्यः ॥ सलोमवायेत - सध्वगो अश्वा विमिश्रुना निरक्षिणाः एय
 ग्वणां नो गोमिथुनमश्वमिथुनमविमिश्रुने च यथाक्रमं ब्राह्मणादीनां गोस्थाने सा
 तः सर्वेषां बागोः स्पष्टः अत्रः केशं प्रतिगृह्यायः केशान् निरवने तं स्मरेयः उक्तमुयन
 यनं - चालवद्वयनी तं कृत्वा पुनरकदेशं प्रणीय उपनयनववरुत्तं कुर्यात् - गोदान
 व्रतं च रिष्यामीति मंत्रविकारः समीये व्रतमधयनस्याध्यायनार्थत्वात् - सावित्र्या ध
 ध्यायनमपि न हृदे व कुर्यात् - बहुपनयनं गोदानाय मपि तदेवाक्तामिति सूत्रेण त
 ना नावरिष्यते मंवेत्सं वस्य संवत्सं च रिष्यामीति बुद्धिस्तमेवेद्ग्राहयेत् - यस्य

तु न वरिष्वा माति बुधिः त न न नापा ह ये दित्यर्थः अथ व्रतिनो नियमा उच्यन्ते अधस्तवे
 त मपि के ना प्युपाये न न या बुद्धि मुत्पाद्य यद्देवः अग्रियुक्तं च ह ते अलियुक्तं म
 नियतं वरिष्वा अवधारणा यः अह त मव नियत मेव सत्त्वं भ मेख ला देडानि यता ए
 वे अ सत्य वधारणो कृत को र्य त या ते घा मपि निवृत्ति र श क्यते अतः पुरा णा नि त्यक्तो
 न वा ति र ह्नी या दित्यर्थः त था लंकारः अनियतः अथ व्रतिनो नियमा उच्यन्ते अधस्तवे
 श्री स्व द्वा दि निषेधकः अ मधु मा सागी स्यात् स्पष्ट मे धु न स र कृ त स स्त्वा ना व ले ख व दे न
 धा व न पा द धा व ना नि व र्जयेत् स्तु त र कृ त्प निषेधो नो परि कृ द न स्या दृ ष्य स्प स्त्वा न
 स निषेधो न विहित स्य अवलेखने स्य स मली प क र्ष णा ए वा व ने न गृ ह्ण त ना दि ना दि ना
 स्य का मे र त स्क दे त का मे नि मि त र त स्क दे न न क या त अ ने न निषि द्धे न मे धु न निषेधो री
 ध भू स्त स च ना र्थः न गो यु क्त मा रो हे न ग वा यु क्त र था दि न ग्रा मो या न हो नु पा न हो

श्रीव
३६

श्री मे व र्जये त न ब हि निषेधः ए य स्त चे ध धि क व च ना नि स ज्ञा ता य स्त स्तु को य सं ग्र हा ण
 या नि मे ख ला धा र णो भे स व र णा दे ड स मि दा धा नो य स री न प्रा त र भि वा दा नि त्प धा र णो य
 ह ण व ख स्त च मि रा गु प सं य ह णा र्थे भे स च र णा मु क्ते न प्र को र णा च वी य ह णा सा य प्रा त
 भे स मो ज न र्थ दे डे त स्या न त र धा र णा शब्दो ऽ धा ह ते त्वं वि न ष्ठा न श्रु त्वा स्या न्या न्म त्रे रा यु क्ति
 या त मे ख ला म जि न दे ड मु य वी ते क मे उ त्प स स्त प्रा स्य वि न ष्ठा नि श ह्नी ता स्या नि म व्र वि दि ति
 म नु व च ना च स मि दा धा ने व स वि तः प्र स्तु वे ति लो कि के म्मो प र शि र णा त्रे रा सा य प्रा त अ
 आ धा न य ह णा व्या ह वि भि श्च स म स्ता भिः स मि दा धा र्थ या त्रि या ए व स मि धः उप स र्ग न न
 न प्रा न र भि वा दो रू रू णा क णा स मे वा ह उ र्ध्व त्प स स्त पा णि ना दृ ष्ति रो न दृ ष्ति र्ग पा द श
 ह्नी या त स ये ने च स व्य म मि वा दे त वि ष्णु श मो ना भो म मि मो र ति य च धा ता म ति
 र्प मि ति त ना ह्ये ध पि ब्र ते षु आ स्ता नो द नु च त्प ये ए ते स व र ते सा धा र णा अ नि पु क्त मि

साम्योक्तः गोदान इति त्रिकारित्यत्रोक्तं यन्निषेधेष्टसामिकाः संवत्सराः संवत्संचकृतेष्वपि
 इत्यर्थः नादित्यत्र तमेकेषां ऐक्योपेक्षायां विनामादित्यत्र तन्नास्ति येषां शुक्रियपात्रा
 नविद्यत इत्यर्थः ॥ अथ तत्राख्याख्या एकेषां माचायां रोगमतेन संबन्धमेव शाखिनामादि
 सव्रतन्तास्तीति येष्वंति एकवोससो भवंति न वा संसंपरिवर्तनं कुर्यात् आदिष्वं च नो तद
 धत्ते छायागमननिषेधोयं ववायोभ्युपयंति स्तानाये मयि वावगाहनं कुर्यात् शक्यं गणा
 द्वादशं नवषट्त्रयं शतं विकल्पाः संवत्सरादतिवर्तते विकल्पा इति विविधा एते कल्पा न तु
 त्या इत्यर्थः अनेन कान्धयस्त्वेन फलभूयस्त्वेनोत्पत्तौ अधमहानादिकं प्रतिनानियममाह
 कृपावस्वः कृपास्तु वर्णात्रिणयः आदिवस्वतो वा कृपाभसः नीरसाहारः अयकाहोरात्राया
 र्याषीवः अस्य व्यध्ययनेन तस्मिन् हितकारी स्यात् तद्विद्वोसातनं कालं संवत्सरमेकेषां
 वैश्वताश्च यस्य पित्रादिभिश्चावदेशक्यैः धाताः संवत्सरं वेदि त्वेकमन्यते उपोषिताय

श्रीव
 ४०

परिणः द्वासायानुगाययेत् यत्पयोबहुलमिति द्वितीयायां स्थानेनादित्यत्र वाचा चतुर्थी कृतान्तर्या
 नोर्धमार्गा बाह्यसूचयितुं न धर्मा निदानकारणोक्ताः आचारसिद्धाश्च वेदितव्यास्तान् वक्ष्या
 मः महनाम्येधयनकाले आचार्यशिष्ययोर्हस्तेनोदकधारणां कोवोवागयतां नवहवः स
 कृद्वचमुक्ता सामचसकृदेव सपुरीषयदमुक्तायुनः पादशः सह द्रव्यान्नावने यदेकस्मिन्
 नेव्रतचरणाकाले सायं प्रातः स्नानं वधनिशरणां नातायात् नात्रोपेक्षा कृते व्याकृत्स्नवेदतुल्यता
 दस्य साम्नः व्रतचरणाकाले पूर्णं अहोरात्रं वा गत उपवसेत् प्रागस्तमया दहते न वा ससाच
 सुषी विधाय रात्रौ वासीत् अथायरेधुरूपेण निशुतिगोशं वा गतमुपवसेत् न वक्ष्ये यः
 व्रतगी त्रागङ्गी जीययेत् अवयुदाश्रवणाविधिवचनात् अनुसादृशा र्यः अध्ययनकाल
 वडुगं दक्षारणा मज्जपञ्चस्यः प्रतिस्तोत्रं यं पुरीषयदाभ्यासविशेषः यथा मानः प्रधक्ष्यती
 तितं प्रातरभिधीस्यति यान्यप्रधक्ष्यते मन्यते योजिन्वेत्समादित्येण कुरीगानातरं यथा

सुरोक्तेमांश्च वृत्तान्तराश्रयतेति मागावकश्चावायामन्यतेतथातंवीस्येत्यातः कालेऽभि
 न्यवीक्षणार्थवद्भवचनं गुरुवातः प्रजनार्थयानिदधुमशकं मन्यतेतानि वीक्षयेत्तानि पुन
 स्नानिश्वादीनि तेषां वीक्षणं मंत्रानुक्रमशः आह- अयो भिव्यत्यमित्ययः ज्योतिरिति
 खसित्यग्निपशुनभिव्यत्यग्निवेत्ससुगभिव्यत्यमिसादित्यवित्तेन ह्यचं- वाहिः यमं
 सजेनावश्यभावेन गौर्दक्षिणा- विरक्षिता गौरावार्थपदेपदेयामागावकेनकं सोवा सोरु
 क्ताश्च- के स पूणा आयः तत्रैरुक्मनिधाय वीक्षेत तं सं- रुक्मं विधानां यैकं च माचायाय
 चात- अनुप्रवचनायेकं च सोमसदस्यतिमिति चाज्यं जुहुयात् प्रवचनात्पश्चात्क्रिय
 तस्य अनुप्रवचनाय होमः चकार समुच्चयार्थः- गुय नय न विसर्जि- स्नाभिरुक्तानामाज्यनि
 तिप्रतिनयवर्जनाद्यत्रालाभेपिकालीत्कथं एवेति संहिताश्च वराहस्यविधयोगस्तद्विशे
 शवाः द्रष्टव्याः सर्वानुसारेणास्माभिरूपनयमुक्तं अयो केन प्रकारेण गौगदानव्रतमुपा

यातस्मिन्संवत्सरे अग्न्यायाहीत्यादि- वमीव धृयावाहतेत्यंतम्वचमध्याप्य अग्न्यायि
 रत्यास्यादीनि व आज्जेयेदयवमानानियवार्णपध्यापयित्पूरीसंवत्सरे उयनयनविसर्गव
 द्द्विसर्गोक्त्योत- नात्र प्रागुद्यात्तगमननियमः- वामदेवेन प्रवेशनिष्क्रमणे वामे द्वादिश्र
 योते सप्तहृदि च कल्माषातानि निवर्तते गायत्र्यस्थानि आग्नेये उद्यावमानानि पक्षिणि आ
 वयेत्- अशक्तश्चैतर्वाघंतानि सामानि सोमं गजानमित एत उदारुह न स प्रव्योमहो नामि
 ति त्रिष्टुमिति च आवयेत्- अनुनुप्रवचना यो गौगदानव्रतमवारिषमिति मंत्रविकारः
 अथ द्वातिकमुपनयनवत्सर्वे कुर्यात्- तस्मिन्संवत्सरे उज्येष्टन्त्यादि सुप्रद्वाराण ऊ
 हस्तेत्यंतम्वचमध्याप्य अर्कद्वे द्वे व्रतानि ह्युदसानि त्राणि पक्षिणं पध्यापयित्पूरीसंवत्सरे
 वपनेत्युक्त्यमपि- आवयेत्- पूरीसंवत्सरे उयनयनविसर्गवत्सर्वे कुर्यात्- गायत्र्यस्थानि
 चोदममानियवति आवयेत्- अशक्तो गौगदानव्रतवत्त्रातिकव्रतमिति मंत्रविकारः प्रा

निकादित्यत्र तमहानान्तिको यनिषेदेषु नास्ति संदिताहोमरतिकेचित् आवगात्कवीहोमसंहिता
 ययना यत्वा संहिताहोम इत्युच्यते इहोमं कृत्वा जेयोदीनां पूर्वगां वाध्यानेयसंहिता ययनेमि
 त्युच्यते त्रैतिकव्रतानेतरमादित्यव्रतं तस्य त्रैतिकवदुयाकरणात् स्मिन्संवत्सरे शक्रियाध्यायनेतम
 मिस्सहोयनयनविसर्गवत्कृत्या तगा यत्र स्थानशुक्रिया शिवाश्रक्तौ पूर्वदादित्यव्रतमिति
 मंत्रविकारः अयमहानान्तिकस्योपनयनवदुयाकरणाविसर्गे महानान्तिकव्रतमिति मंत्रवि
 कारः गायत्रस्यानेतरेण यत्र मुक्तं प्रियायनयनवदोयजिष्वरुयानिषद्वृत्तमिति मंत्रविकारः
 गायत्रस्यानेतरेण सवितरियादिनच पुनगयनेतरेण सवितरेण सवितरेण सवितरेण सवितरेण
 दिप्रोणानामार्गतिनिवाकानि सोमं गजादीनि वज्रावयेत् इत्येवमव्रतमुपयनयनवत्सर्वोप
 तिष्येष्टसामव्रतमिति मंत्रविकारः भौतिकव्रतमिति वा गायत्रस्यानेत्यादिदोहाद्विजयं अयव्रत
 सामव्रतमेव रुप्या यरुणां काले नियमः ब्रह्मसामव्रतमिति मंत्रविकारः गायत्रस्यानेतरेण
 यं कुरुतेत्यादिव मंत्रं तव वरुणावीयं इति कवित्वा तं यं वा नुगा नेरति कवित्वा गायतरेण स्थितस्य

गोयानादित्वा शिवेदव्रतादीनि इति गौतमवचनादादित्यव्रताभावपक्षे यनिषदसहि
 तानि च चारिष्यः व्रतचतुष्टयसंनयनयनं सूचीयत्वा न्तगस्य व्रतत्वेन यत्रायेसाणां वेदभा
 गानां व्रतकाले ध्यायनाशक्तौ व्रतकाले त्वर्धः कार्यः समाप्य वा व्रतनियमकाले अधीय
 नेतरस्य तु वेदभागस्य नेकाले नियमः वेदांगानां अथ प्रकृतमनुसंगमः विषयस्योपसर्ग
 नकर्णकौ शाश्वेयनेपुः सूर्याभ्युदितः सूर्याभिनिर्भुक्त इदं येन पापस्य शः पुनर्मां मिले
 तभ्यामाहुतिं जुहुयात् प्रयाग्निचनयोः कर्मपिवर्गादर्थं मुपस्य शने दोषास्ति तन्निहेया
 र्थमिदं श्रोत्रेण श्रिते वा मचक्षुक्यनेव हर्नि मित्वा तन्निहेया र्थं स्वयंतं सूर्यादयो दत्त
 मया ह्यदोष निहेया र्थं मनसानिषिद्धे विनिनेचक्षुषा निषिद्धे श्रोत्रेण निषिद्धे श्रु
 ते ध्यानेन निषिद्धे आघ्राते वाचा निषिद्धे भाषिते एवमिंद्रियैः पापकृद्भिः युक्तस्तदोष नि
 हेया र्थं जुहुयात् अतः तत्रेण परिचरणात् तत्रेण वा पुनर्मन इति द्वितीयमंत्रेण आत्मा

[illegible]

श्रीव
४४

रं दुष्टिका मस्यैव अथापरं वस्मिन् युनयोः कर्तुं लक्षणं कुर्यात् भुवनमिति पुंसः स्त्रियो
 श्रकरो युविनायं छेदने कुर्यात् स्वधितिना पुंसोऽप्यथ मसि स्थलो हिनेत्यनुमत्रये
 न तस्य मयिल शरां कुत्वा सवो एवानुमत्रयेत् तं तं प्रसारिन्मियेतं नातिनिगता सुगो
 दृक्धुनरञ्जुमभिमेत्रयेत् एते कल्याः अहरहः फलसिद्धेः कार्याः ॥ श्रीः ॥ ॥ इति रु
 द्रं कुरुतायां गुह्यस्तोत्रं तृतीयं यत्नस्य त्रयमः खंडः ॥ आवाण्यापोरामासो गुह्या यदग्निम
 नि प्रकां यत्र निदिशुमुयं किं ये दधिके प्रक्रमे आवाण्या इत्यवसिद्धे यो रामास्यामिति अन्यत्रा
 यि आवाणी यदुरापोरामास्ये आवाणीमित्युक्त इत्यत्र शतरथाहंसे स्यात् प्रकृत्वा दुयवच्ये
 दनि प्रवृत्ति पंचदश्यामेतत्कुर्यात् यद्विप्रवृत्ति पंचदशी न विघ्नते यत्र नायह नानं कृत्वा यो
 रामासं कुर्यात् एवमुत्तराधिकर्मसु निकयशस्य तं दुलान् गुह्या च जौ भजितान् कुरुता
 तान्निधायाधंसं कुरुने कृत्वा शर्प्यणाग्ने जरात्तदभ्युशर्प्य मुदकपात्रं असंचोदकपात्रं

दमेस्तं वंचनिधाय गृह्यतेः पुरस्ताद्विपदमिति प्रागुपक्रमं प्रदर्शितं गोमयेनोपनिषत्
 सकृद्गृहीतान् सकृन् दव्यं कितो पृथो यल्लिते विनायाको यः प्रायामिनिर्वयेत् दक्षिणाप
 श्चिमे योरुपलिसस्यान् योरेतरुयविश्य पूर्णयात्रा नपात्रां तरे किंचिदुदकं निनाय तद
 धं यवस्मिन्नुपलिसस्यानेपाशिनानासिच्यते नेवपाशिनोदव्यासकृन्निधाय उरुयुनिसस्या
 नेदव्यासकृन्निध्यात् तिनयेदकांशकं शिष्टमर्थं अपरपक्षेयैव प्रतिदिशं यथाकिं
 रं योशो प्रशान्त यथा तिम्रं भवतः दक्षिणापश्चिमांतराग्निं च सचरः दक्षिणास्यापतिमस्या
 नेत्रांतरागोपाशो प्रसाय प्रवेयत् कुर्यात् पश्चिमस्याग्नेश्चांतरागोपाशो अनेति प्रागानस्यो
 तरे एव दव्याशिस्युः तदेषा चावदर्थमेवोपादायोपादाय वनिकुर्मः शर्ये राशिष्ठान्नना
 दोयातिभलीतादनतिव्रगीतस्यार्धं पश्चात् स्वस्थाने गवा उपविश्य त्वचोपाणीकृतो नमः पृथिव्या
 नित्यं येत् नतउत्थाय सोमोराजतिर्दमेस्तं वनुयन्नायः स्तेवस्थानात् सर्वमनासाद्वा तं र्पासीत्या

 शीव
४५

मिति नमस्कुर्यात् मंत्रलिङ्गात् अतः परंप्रागौत्स्यलैकिकत्वं अक्षतानादाय प्रावेदं वायामानि
 क्रम्य जुह्वेयात् अंजलि नद्वेह कर्तव्यं तस्मिन् प्रागुपक्रम्य तपेद्वसुधं यधीनि त्रिभिः प्रतिदि
 शं चोतरे देशे युतः होमं समाध्यात्तराग्नेः प्राचभातः प्रागुपक्रमं प्रदर्शितं मजेरुसुदिशुनि
 धुनः अग्न्यामिसुखस्त्रिभ्रयात् ऊर्ध्वं प्रेक्षन्नेव जनेभ्यः वा वसुधं यधीति ब्रूयात् त्रियमितं जनेभ्यः
 त्रियदुः प्रेक्षं देवव्रतं शिष्येभ्यस्त्रिब्रूयात् अयोप्रेक्षस्य तानवे सन्तक्षतान् प्राश्नीयात् होम
 शिष्टानग्निं वगृहीत्वा तान्ययि चित्ते गृहं प्रागुपक्रम्य भक्षयेत् आभूतं क्षतं सकृन् कृत्वानेदपात्रे
 ति धायास्तमिते बलिहरे दाय दायः प्राचभातः सकृन् गोनाहं तिधानं सायं होमान्तेरे पूर्व
 वेदेव प्रतिदिशं बलिनिवावं शर्येयं तं आमागोपाशोपाशोमास्तः प्राष्टयदाहस्तेनाध्याया मु
 पाकुर्मुः प्राष्टयदेमासेहस्तेन युके काले अध्यायान्वेदभाजान् तदंमानिव उपविष्टः संहतं प्रा
 चार्यं शिष्याश्चात्रोयतयेनादिवत् प्रत्येकमां आदाये आदायादौ कुर्मुः अधीयीरन्वश्यमा

या प्रकारेण प्रोष्ठपदे हस्तनिवृत्तये बहुन्यथोक्तं अन्यदपि बहुस्मृति समाचारसिद्धमात्रं कर्तव्य
मितिः सूचयितुं तदुच्चतेयघस्मिन्मिह हस्तद्वयं संभवे पूर्वस्मिन् हस्तोक्तयतिनात्र पूर्ववत् नियमः
प्रोष्ठपदीमिति सप्तम्यर्थे द्वितीयां तस्य कृत्स्नसंयोगार्थत्वात् अर्थयन्तमासानवीत्यपौषीमुत्सर्ग
निवृत्तनात्र पूर्वपक्षसंभवाच्च पूर्वपक्षस्य प्रोष्ठपद्याः पौरीमास्याः सन्निकृष्टत्वाच्च पूर्वस्मिन् हस्तसि
पंचवेगव्यं अथामागपरीन्वीकृतैलमामलकपिष्टं हरिद्राकपिष्टं हरिद्राककृतैलानक्षतानपात्रा
शिपुष्पाशिफलानिमूलानिवन्यानिधूपदीयगंधमग्निययोपवीतं दर्भानादाय नदीगत्वा तदेलाभ
यथात्माभंमहोदकं शुद्धजलतराकं रुहीत्वा हृषमाणानाभिमात्रे सकृत्स्नग्राह्याय आचम्य पंचग
व्यं प्राणत्रिवेप्राह्येत्यं कर्म समाप्य पुनर्जनकमकरिष्यदिति सकृत्पत्नीयं प्रक्षाल्याकपत्रे
प्रदग्नेयपुरभेयुवसिष्टादीनां सप्तर्षीणां एकां पट्टिः योत्सुपिष्टैः प्रकल्प्यतश्चैव गणादीनां वीतत्रये
दशशाखादीन् प्रवचनकटंश्च दशपट्टिः द्वयं प्रकल्प्य गणादिषु वसनां देवतानां नाना मेकां

राम०

४६

पंक्तिं प्रकल्प्य ब्रह्मराजाय मुमृत्सु वैश्रवणं कारय मग्निं मिंद्रं प्रजापतिमेकां पंक्तिं वंशानुसारेण
प्रकल्प्य साध्वानामरुतां विश्वेषां देवानामधेव सर्व एकादशरुद्रा द्वादशादित्याः प्रजापतिश्च व
सुद्वारश्च त्र्यंशश्च शरैषोचतुरांगिराणां मर्त्यं प्रतिगणानेकोपंक्तिं प्रकल्प्य मध्यमयोः पंक्ती
द्विस्रिणां यदुर्ध्वेषु पात्रेषु दक्षिणापवर्गान्त्रानुसंकोपंक्तिं प्रकल्प्य सर्वांस्त्वत्तिष्ठादीन् अत्रा
वात्स्यं संहिताध्यात्वा तेभ्यस्वेषु स्वेषु पात्रेषु पवित्रमासनाद्यैर्निधायाम्यजनाय ते लं निधा
य शरीरपरिमाज्जेनार्थं अथामागपिष्टं दत्त्वा केशप्रक्षालनाय मुदकं दत्त्वा वस्त्रं प्रदाय पुनरा
चमनं देवाय जायवान् देवाक्षतपुष्पमुदकं दत्त्वा पितृभ्यस्तु तिलमिश्रदद्यात् गंधं ह्यरामिति
हरिद्राकैल्कपुक्तं गंधं दत्त्वा इगर्षतिष्ठये अचतश्च त्रिंशतिगणयति प्रगायेति युष्मागिदधुः त
ते आचमनाय मुदकं दत्त्वा भोजनार्थं फलानिमूलानिवन्यानि दधुः पुनश्चादकं अतो दर्भा
क्षतानन्यात्रेषु कृत्वा देवान्यथा पूर्वमिति्यादिवंश्च ब्रुवंतः स्वेस्वे स्त्रीयं अमुष्मा अमुष्मायै

इमुदकं तत्र ये स्त्विति ध्यायंतस्तस्य येषुः प्रतिनामपितृणां चासुतस्यानेति लाः पितृसंबन्ध
 चीनावीतिनः कुयुः एवंरुषीणां सर्वकृत्वापश्चात्पितृणां भुभुजनादिभोजनययतस्मिन्नुव
 देवकृत्वापश्चात्तस्यैकाकतय्यैव सर्वयज्ञोपवीतिनः कुयुः आर्यसंबन्धिनीतिनः कुयुः पि
 तृसंबन्धवीनावीतिनस्ततो देवर्षिपितृणां उद्वासने कृत्वा तोनश्चालोऽश्ववभयसा
 मगायतः यासुभिरात्मानमभ्युक्ष्य भुभुषेयुः एतदुत्सर्जननामततो गृहगल्लयुयास
 भवमत्तं कुयुः तथाचार्यः उपोक्तमृकृत्पितृसकल्पकृत्स्नोऽसौ यवज्ञानां कृत्वा स
 मचीतसमयान्सकल्प उदकप्रणिकलशे सादमियरेचुतुरो वेदान एकस्याद्योऽति स
 वेदानादिभोजनययंतं पूर्ववत्तु कुयुः ॥ अथ प्रकृतमनुस्रगमः ॥ आवाणी मित्येकं आ
 वारपायो रां मास्याहुत्वापनयनवत्स्तरणादिकृत्वा समस्तानां मिः होमः नात्राग्रेव्रतयत इति
 आदीनि अर्थलोपवर्द्धिष्यास्तु संगता एव भवेयुः नात्रान्वारंभः अतस्संस्कारत्वादथ होम

शीव

४७

होमसंमापुनंततो यज्ञोपवीतमेखलेन वेष्टाद्ये शिष्येस्तत आह सावित्रीमनुवाच ये
 ते वाचयेदिति सिद्धे अन्वितिसावित्र्याः पश्चादध्यनवाचनार्थं किंतु नुवाच वित्पाका
 क्षावलवदुपनयनवदित्यस्यापि सत्रस्य शेष इति विज्ञायते अतः पठेद्गुरुं सर्वशः सर्वमे
 कैकशो व्याहृतीनामोकारस्य ववाचने शिष्याणां सोमं गजाने पर्वीदीश्वरं सामचनि
 यमतो यज्ञोपवीतानेनिक ह्यासमुक्ता विरमंति विरकालं तावदे कं यथाग्न आया हिनो
 उच्चाते इदं ज्येष्ठमुपास्येत्येकैका मृदं ववाच येतः ७२ नाइः ततो होतु उच्चादयेकैकं साम
 यथाघप्राणवाचोव्रतशुक्रियाघशक्रगसामानिये च ऊहे सप्तताम्रियाः तथारहस्य
 ब्राह्मणो पर्वीद्यानियं च वाक्याति यावदेवार्थकां पद्धिं सामविधावीर्ययेदेवताध्याये
 चाद्यानिवाक्यानि देवसवितरोमित्येतदसौ वा आदित्यो यो हवे ज्येष्ठमित्युपनिषदिसंहि
 तेर्वंशे चाद्यवाक्यं च कागजे दोगा निलक्षणा नियथागमं धानादधि च ब्राह्मणपुराणि

रूपान्धा नावन्तमिति धानाच्च स्यद्विक्ताशादतिदधीनिचकारात्पायमनुत्तरयत्तम
 प्रायः आत्रयवर्त्तनास्तात्तुपदेशः॥ आभूतेप्रातरधीयारनशिष्यभ्यः श्वोभूतेप्रातर्ह
 एवस्तात्तालेकसुः पूर्वपट्टधीणास्मानाघर्वचेययंतैकत्वासाधिव्यादीनिपूर्वोक्तानिब्रूयुः
 आचार्यः शिष्यभ्यः पूज्यार्थकृत्वचनी अनुवाक्याः कुर्युर्जगादिभिः प्रलोवेश्व-सस्तु
 पादमात्रैः सावित्री सोमैरुत्तानेकस्तैकचकारादयोर्थकमात्रेण ह्युत्तानेयथा
 वचनीयशिष्याः तथाह्युः आचार्यः अनुगायनेरहस्यानां इतः प्रभृत्सारस्यानामध्य
 यननिस्तौत्सर्जनातः विद्युत्तनयिभुवर्त्त० उपक्रमप्रभृतिप्रायुस्तननात् प्रातर्संध्याय
 विस्तनयिमेदिवान्ध्यायः सायं संध्यायशत्रौतथाहमनुः प्रादृष्टतयमिपुरुविधुस्तु
 नितनिस्वने न स ज्योतिस्पादन्ध्यायनाशेयुरात्रौयथादिवेति अर्धवचमासानधे
 यपोषीमुत्सर्गाः अर्द्धः पचमासासायथातेअर्द्धः पचमासाः अर्द्धाधिकाः चतुरः उप्यरा

श्रीव
४८

युक्तौयौपोमास्यापूर्वदुर्जनेन कुर्युः अर्धपचमासान्तिवचनात् प्रोष्ठयुदेमासेह
 स्तज्ञयसंभवेपूर्वहस्तयुयाकराणांश्रावणमप्युपाकरापोप्यामेवोत्सर्गः नतकुर्वम
 भ्राणामध्यायः वर्षसमर्थामेधोयदादृश्यतेतकाध्यायोनयति विद्युत्तनयिचुराषितेषुव
 संध्यायामेतिध्याकालिकमनध्यायः तथोहृगोनमः स्तनयिचुवधिविद्युत्तश्च प्रादृष्टतेक्षिति
 रक्षितोवधेः चकारः स्तनयंतरेक्ता नध्यायसंग्रहार्थः त्रिसंति पातेत्रिसंध्ये प्रातस्संध्या
 यात्रयारां सन्तिपातेत्सहोरात्रमुत्तरंचाहरनध्यायः सायंसंध्यायां सारा त्रिरुत्तरंश्चाहोरात्रः
 अष्टकाममावास्यां चार्त्तुमासीरुदगयनेच पक्षिणीरात्रि माघमासैकषाष्टम्यष्टकाचतु
 पुमासेषुभवाः पौर्णमास्यः वावमास्याः वषाह्यारत्तुचयाः वकाराद्वसिणायनेच अष्ट
 कायांचातुर्मासापुष्कमहोरात्रमुत्तर्चात्तरंहरनध्यायः अयनयोस्तुदिवाचेतसकम
 हरुभयश्ररात्रिनध्यायः वकारात्मानुलादिषुत्रकापातेभूमिवालेज्योतिषोश्चोयस

जिह्वेतेषां कालिकं विधात् ज्योतिषोऽस्य चंद्रमसो ग्रहणं बुका रादयः केयु विधात् स्मृतं तरे कसं
 ग्रहणार्थः कार्यं तु कथं तौ शुभाः शुभेषु पावति वर्षे उरं कति धतिता वति वर्षे सुधायाः सति कताः
 कोशु माश्च अनध्यायमाहः नवर्षमात्रे ॥ इति रुद्रं स्कंदकृतं तयो गृह्यसूत्रोत्तरीय पठलस्य
 द्वितीयः खंडः ॥ आश्वयुजी रुद्राय पायत आश्वयुज्यो कोशमास्या रुद्राय स्वाय स्वायुषं निर्वप्या
 मीति निर्वपः वरुते त्रमेतत् मानसो क इति जुयात् प्रधानाहुतिः पयस्वनयेदाज्यं तस्यैव दकः
 समाप्य होममवनयेत् आज्यं सयुक्तं पयसः एवैव दकमिति नाम तेनाभ्यागता गा उक्ष्मा नो
 मित्रावरुणेति सायमागताः वसांश्च मातृभिस्सह वासेयेत तारात्रिनवयज्ञे पायसं द्वागन्तः
 तत्कालतत्कालयक्तं सस्यैः साध्या यज्ञो नवयज्ञः अनिष्टा तु नवेन भोक्तव्यं शाकादानात्
 तु नमविषेधः शाखांतरात् कालद्वयावगतिः शरदि यो गीमास्याश्च मावास्या यावात्री हि
 भिर्वैसेत्येवैः इन्द्राग्निभ्यां स्वाहुतिर्वया मीति निर्वपः इन्द्राग्निभ्यां स्वाहु प्रधानाहुतिः

श्री व
४६

चरुतंत्रमेतत् शनायुधयेति चतसृभिर्ज्यं जुहुयात् उपरिष्ठात् प्रधानाहुतेरुपरिष्ठात्
 अग्निः प्राश्नास्त्विति च अनेनाप्याज्यं जुहुयात् अथ सिद्धं ददि तस्य शेषं प्राश्नीयुर्माव
 त उपेताः यज्ञवास्वनेतरे तस्य पायसस्य उपेता उपनीताः स्वभस्याः स्वयं च उपस्तीर्या पादौ
 निवस्यावघेत भोजनार्थं पात्रे त्रिभिर्गुणैः पंचावतिनात् अथ चोपरिष्ठात् अयस्तस्यैव
 परिश्रवाद्भिः नयेत् भुद्रान्नदस्य संख्याधप्रजिरे त्रिः त्रिः पाणिना प्राशनं मे त्रस्याधिति
 गृह्णतिः नातरा च मनश्च विवक्षितमेकवचनं एतमुत्पमिति वायवानां प्राशनं मंत्रः प्र
 वेत्वा अमोहीति मुखान् प्राणान् मिमशे त आवम्य च शुधीनासिके स्त्रोत्रे चामिष्ट
 शेत् अथ शिष्टमुद्रगुमस्य ब्रह्मणो रत्वा दक्षिणादद्यात् आग्रहायणं कर्म आबरो नैव
 व्याख्यातं मार्गशीर्षयो गीमास्या भोजनार्थं प्राशनं तं प्रवेक्षित्वा कुर्यात् उपवस्ये वा
 हपतिरासे स्वस्तरमिति कर्म नाम अनुपूर्वमिनेर सर्वभूत्याः क्रमेणो न रशा स्वस्तर

रणा वा सते अन्तरभाया पुत्राश्च भायानं तरा पुत्राः वका रा सुत्रानंतरमिते के न्मौ पाया कि
 लास्यो नेति गृह्यति जपेत् भूमिगतो कृत्वा समाप्तायां दक्षिणो पाशेः सविशेषः त्रिस्त्रिंशत्
 तमावृत्तः स्यानेत्यविसमाप्तायां प्राक् सिंसः संविशेषः स्वस्वयनादि कुर्क्यः आशी
 र्वचनादि ततो यथार्थं स्यात् तत एव यथार्थं न पूर्व आग्रहायणमित्यागम्य एक एवासी
 प्रयोग इत्यर्थः ऊर्ध्वमाग्रहायणः तित्वः तामिखाषम्योऽष्टका इत्यावशने अपर
 यक्षाषम्यः ता सुस्थालीयाकाः एकस्यामेकः अष्टोवा प्रपाः प्रष्टमायां स्पष्टं तानि परि
 वर्तयन् न कपाले प्रययेत् अष्टकायेत्वा जुष्टं निर्वधामीतिः निरूप्य विभ्यार्धस्थाली
 पात्कायेध हस्याल्यो निवाय अर्धमध्यावप्रयान् कृत्वेक स्मिन् कपाले युगयत्तु य
 येत् उक्तमाया शक मन्वाहोयः उपदर्शयन्नाद्याणा भोजने न दद्यात् अष्टकाये स्वाहे तन्नु
 ह्वयात् प्रधानाहुतिश्चरुतत्र मत्तत् चोर्गप्यो यश्च किं विक्तिं चिदा दायस्विष्टकृत्येव

श्रीव
 ५०

हतमेकमवदानं उक्तमायां वरुणवहविः समानमितरत् मध्यमायां तु विशेषवक्ष्यति ॥ ॥ ॥ ॥
 इति रुद्रकंदरुतायां गृह्यतौ तेनीयस्पष्टतीयखेटः ॥ श्री ॥ मध्यमायां गोः ॥ स्थालीयाके व
 समुच्चयः वरुणयणा वृमाज्यसंस्कारे तु मतिः तत्र आहः तां पुरुस्तादग्नेः प्रसङ्गुखा मवस्थाप्य
 जुहुयाद्यस्य वशीतिः स्पष्टं हुत्वा वा नु मंत्रयेतां तु लेति आहतिभिश्च हुत्वा पशुमनुमंत्रयेत य
 वमतीभिर्दिः प्रोसेदष्टकायेत्वा जुष्टा प्रोसा मिदति स्पष्टं प्रोक्ष्यात्मकेन पशु पदक्षिणां पस्तिह
 प्रोक्षणी शेषपाययेत् पशु मुल्काग्नावति स्रजेत् उदुत्तस्त्वपुत्रस्य क शिरसी मुदकपादी सं
 ज्ञापयेत् शमीता संज्ञमायां जुहुयात् पशुरिति गृह्यति स्नः प्रणीतो तसि प्र क्षालयेत्
 स्पष्टं पवित्रे अंतर्ज्ञायापह सर्वया मुक्ता रयेद्यज्ञेयस्वष्टक्षस्पविशारवाशाखाभ्याघरिगृह्या
 ज्ञो अययेत् गृह्यतिः प्रहृतायां विशसेत् यदा अयणा जुषायां प्रस्ववेद्गारितस्मिन् कृत्वा मि
 ता उक्तमुपस्तरणा भिधारणा यथा स्विष्टकृतः स्पष्टं अष्टकाये स्वाहे तित्नुहुयात् स्पष्टं

विगेयोवदानान्युद्धारयेत् हृदयत्रिलोकवशोयकृत्यभक्तिवायस्यबाहुपाश्वदयदक्षिण
 श्रोणिगुदेभ्यःकादृशागेभ्यश्चाहतिमात्रमुद्धारयेत् शक्तिः नमस्वात्मैवि नः नलोमः स
 व्यसक्तिनिधयः अन्वेषकायैष्टयद्वेष्टणाभ्यामेवदानानिस्थालीयाकंचश्चपिताश्र
 वदानानांनुभ्यामश्रयणचोक्तस्त्रीनिवीपः श्रययित्वावदानानिस्थालीयाकंचाभिधायीद
 गुडास्पप्रत्यभिधायवहीषिकसेलक्षशराश्वेकादृशादयेत् ततश्चाह कसेरसंप्रसाध
 श्रवदानसंलक्षणाखासवदानानिकृत्वाहृदयाधिकादृशागानिधाय एकैकस्मात्कसेरस
 प्लेकमध्यातुरस्तात्र स्थालीयाकंच स्पष्ट अथायमत्रैवगृहीत्वाजुहुयान्नान्यतरति
 कसासुरभिह्निभ्यांद्वाभ्यामेकैकमाहुतिकंसदेवगृहीत्वापरामीरुंक्रमित्वावलाशपादि
 निष्पद्भिर्भ्यापशुदानाभ्यांर्ववदानमिश्राभ्यांजुहुयात् सोविष्टकृतिमष्टम्या कसेय
 विष्टंतेतान्चिमन्योअनुमतिविष्टकृत्स्थानवन्नजुहुयात् अथोविष्टकृदनंतरमथो

श्रीः

५१

परिष्ठाङ्गेमादि बहव्यमिति पित्रेवणाहोमः विष्टदेवयः ज्ञातवेदश्रुतिदेवत्येतरादेशमनाज्ञाय
 तेययाअष्टकायाशतिपशुरेवयशोहृक्षिणा एवकारमुक्तंभायः तुल्यार्थः स्थालीयाकस्पृ
 र्णापात्रंअत्रयथाज्ञानिहृत्यर्थचरुतेत्रप्रतिरयहोमः ॥ श्री ॥ ॥ श्रुतिरुद्रंकरुतायांशु
 त्वरुनोतृतीयपटलस्वतुरीयः खंडः ॥ ॥ श्री ॥ ॥ नवमीदशमांवांनवैषक्यः द्वितीयासंतस
 योगार्था प्रवीक्ष्यतिरेकोयानमृतेचप्रकृष्टेपित्रत्वादयराक्षुनियमः पित्रेचपिदृष्टानप्र
 धानत्वात् प्राचीनावीतीकुयीत् अत्रापितदगेषुवयज्ञोपवीतिलमेवमध्यादिनादूर्ध्वमय
 रक्तः पंचधाविभज्यवतुयोविभागः अङ्गः तृतीयोविभागश्चिकेवित अष्टकामनुक्रियतश्
 यन्वैषक्यकर्म दक्षिणपूर्वभागेपरिवायतत्रोत्तरार्धमथित्वाग्निप्राणयेत् गृहस्पदक्षिणापू
 र्वगृह्याग्नेरितिकेचित् प्रेक्षणांतंरुत्वाप्रणयेन्निर्ध्यादित्यर्थः अस्मभ्रवणात्प्राचीनावीत
 रकृत्गृहातोन्नवीहीन्सकृत्फलीकृतानप्रसव्यमुदायुनश्रययेत् मथितेऽग्नौगृह्ये

वाञ्छामुष्माञ्चसन्निवृत्तानां समितिश्चान्वत्कथं निहितान् सक्रोमां समवदाय शक्यं
 कृतस्यात्यन्तमेक्षणां तरेणोदायुवंशययेत् इति चेत्तस्यैव सत्यवे निघनतदेव प्रथमं
 तमयोरन्वष्टकस्यालीयाकद्वयपरमं तन् अष्टकाये स्वाहेति जुहुयात्तस्यैव पृथक्कायाश्च
 विषयवत्तन्नाम्नधमायापयसंभवे केवलस्यालीयाकहोमोपनुज्ञातस्येति तस्मिन्
 सन्वष्टकोपि स्थालीयाकश्रयणमवर्त्तिगोक्षाप्यनप्रत्यभिघर्षयेत् मांसं च रुचश्च तमभि
 घायीपश्चादग्नेर्दक्षिणतस्तिष्ठः कर्षूः खन्याचं तुरंगलमधस्तियकृः पश्चादग्नेरुपवि
 ष्ठात्मनोर्दक्षिणतोपवर्गीः खन्यातश्च यणोत्पूर्वमेवास्मिन्देशे उपवेशने सिद्धे पश्चा
 दग्नेरिति वा प्रमाणं सर्वस्मिन्देशे उपविश्य कुयोर्द्विष्वर्धं तासां युरस्तादग्निं प्रणा
 यत् मध्यमकवीः पुरस्तादग्नेर्दक्षिणतश्च सौम्यं देशमतीक्य तत्रोपविष्य नादित्वा
 क्षणांते कृत्वा मयिते सर्वान्निदध्यात् यज्ञोपवातासर्वत्रेयदाप्राचीनावाताभ्या यज्ञो

पवाता भवति ततो यस्य श्रेष्ठस्तराणां तयज्ञोपवीती कुर्यात् नात्र ब्रह्माञ्च यश्चा
 स्तराण्यश्वः स्तस्य यातक प्रश्नः कृष्यामुपरि दक्षिणाग्नेः प्राचीना वीताश्चादयेत् न प्र
 तिक प्रेह्य भेदः पश्चादग्नेस्वस्तरोपरि निदक्षिणाग्नेस्तराग्नेर्दक्षिणाप्रवरामोस्त्राय
 सामुपनिदध्यात् स्वस्तारमितिक मनामवसीकर्मफलकं करेकमितिके चितः स्वस्त
 रोपरि निधानं तस्मिन्नेकैकमाहेत् तस्मिन् वसी सजे के उदकपूर्णा नित्रीणि निस्त्रो
 र्भयि जुलीश्च रुमंतं नंतं लंग धस्रवतं तं चैकैक सशः त्रयशो निदध्यात् स्वस्तरोपरि
 निधानं तस्मिन्नेकैक एतान्येव प्राचीना वीती कृत्वा यज्ञोपवीती दग्नेऽपि वेशनादि प्रपदा
 तं कुर्यात् न हि यः सादृणं च सादयेत् केसे समवदाय मेक्षणां नोपघातं जुहुयात्
 स्वाहा सोमाय पितृमते स्वाहा जनयेकव्यवाहनायेति चरुमांसं वहा वदाय यदि मांसं विघाते मेक्ष
 णान्नं वज्रं कुर्वन्निहिः प्रधानं होमयोर्नात्रोपस्तराणि धारणोपघातशब्दः पूर्वव्याहृतिहोमा

यः अतएव नाज्यभागस्विष्टकृतः कृत्स्नमंत्रोच्चारणमनेत्वा हुकारनिवृत्त्येव अथानांतं समा
 पयेत् अत ऊर्ध्वं चीनावीती सयेनोत्सुकं दक्षिणतः कर्षुपुनिर्देष्टादयह ताशिसव्यम
 हस्तेन कर्षु प्रज्वालयेत् सो दक्षिणतो निर्देष्टादुत्सुकं यदा समाप्तेन नृगच्छेत् अस्मादि
 तिमंत्रांतः पूर्वस्यां कर्षयितुः प्रथमं यथायावदक्ष्यमाणं पितृयत्कृत्स्नं कृत्वा यत् मध्यमाया
 पितामहस्य उत मायाप्रपितामहस्य वक्ष्यमाणं सर्वं पितृतीर्थेन दक्षिणापवर्गं क्रमेण यि
 त्वा यिमां महप्रपितामहानुदिश्य दक्षिणेन पाणिना कुर्यात् मध्यमायापितामहस्य उ
 त मायाप्रपितामहानुदिश्य दक्षिणेन पाणिना कुर्यात् एतयिनरुतिपित्रादीनावाहयेत् म
 त्सिंघात् उदयात्रारपयसलविकर्षुपुनिर्नयेदेकैकस्य नामोक्तासावने निडु स्वयेचा
 त्रत्वा नृयोश्च त्वमनुत स्मेते स्वधिति अयसलविपितृतीर्थेन प्रोदेशिष्यं शुद्धयोरैरायितृती

श्रीव
५३

यः विस्मयमानो भवति तत्र च वने निवृत्तः स्वतन्त्रः पित्रादीनां निवृत्तिः यदिति नामानि न विद्यात् यितः यिता मह
 प्रपितामहं त्वेवं वयात् पुत्रिको जातस्तु मातृमातामहो यतस्त्रिचवर्धात् अथेवामातामहाय
 तस्त्रिचवर्धितस्त्रिचवर्धात् यदिति न ज्ञायतुः पुत्रोत्तरं विधत्ते जाहावे कास्मिन् पित्रे निवृत्तिः पुत्रिको
 पुत्रः तथा रत्नयुवो जातयितुः पुत्रोत्तरभावे एव मन्त्रो विद्योः पुत्रस्यात् तथैव पितामहा
 यजुष्येन अत्र पितरो मातृयुधयथा भागमाह्वया यध्वमिति कसामृहीत्वा वने निवृत्तयेत
 स्य स्यान् पुत्रश्चेत्सहः उक्तो रडावर्त्तत सयं बहु सुपसंह सप्तसव्यमाह सव्यमाह सप्तसव्यमाह
 विज्ञातस्यात्रैव गायत्र्यं यद्वा रुविश्वतिरित्यादीनि पित्र्याणामानि उक्ता सव्यमाह सव्यमाह सव्यमाह
 रां बाहुं प्रसार्य प्रसव्यमाह्वयात् उक्तं यस्यात् उपताम्यकल्पाराध्यायनं अभिपयति तन्मा नो ज
 येदमा मदेत पितरो यथा भागमाह्वया पिषते नित्यथा शक्तिनिष्ठा स आसान उक्तं स्य द्वात्मनो
 मिलयिते मे अस्ति ति ध्यायत् जयेत् अभिलषितं तत्ताः पितरः प्रयच्छन्ति विद्यां यिज्ञातीर

जनेनिष्टव्यकृत्पुनिदध्याघयापिंडः अंशेत्सहः तैलसुरभिचः सुरभिगंधः अभ्यश्वान्
 लियेत्सहः पिंडप्रभृति यथा धर्महेतुः स्पष्टः अथ निद्रवनं अथानंतरदेशे कर्षणा य
 आतपाणीनिधाय निद्रवनं शिवश्च मारा संज्ञा व्यवहारायाः पूर्वस्यां कथा दक्षिणां नाने
 पाणी कृत्वा नमोः पितरो जीवाय नमोः पितरः शशुषा येति अथ पूर्वस्याः कक्षीः पश्चा
 त्समापेदक्षिणां पाणिं प्रायं गुलिमुक्ता नमोः मा निधाय ननु परित्येव सर्वं न्यचं कृत्वा ज
 पतः सव्योक्तानौ मध्यमाय नमोः पितरो घोराय नमोः पितरं रायेति सव्यस्या परि
 दक्षिणं न्यचं कृत्वा दक्षिणां नमोः पश्चिमाय नमोः पितरं स्वधाय नमोः पितरो मन्यव
 इति अंजलि कृत्वा नमो व इति नमस्कारं जलं कृत्वा पितरं नुपविष्टे स्तुतं तं नृक
 षु निदध्यात् यथा पिंडमेव दृष्टि क्रमेण ऊर्जिवहता रितिकर्षूरं नुमंत्रयेत् सकृत्
 मध्यमं पिंडं पुत्रकामं प्राशयेत् आधत्तेति पत्नी मंत्रं ब्रूयाद्भूजो हत इति उक्तं

शिव
५४

कमग्नौ प्रक्षिपेत् इहं पात्राण्यतिहरेषुः निहितानि परिचारका उहासयेसुः एष एव पिंड
 पितृयज्ञकल्पः कल्प इति प्रयोगस्तुतिरेवातिश्रयतेन कालः ॥ सत्यं न्यतो विज्ञायेत यस्मि
 न्नहोरात्रे मावास्याक्षराः तस्मिन्नेवापराह्णिकं यतिः विशेषस्तु च ते गृह्येः गौहविः श्रययेत्
 चरुं रवेन मीसं तत एवातिप्रायेत् गृह्यादेयं कदेशं प्रणीतं स्पृकं मयि वर्गं लोकि कर्त्तव्यं त्र
 ह्नाति दक्षिणाव नहु वैरुद्धिदानं एका कर्षः एकस्यामेव पित्रादीनां त्रयाणामपि सर्वेषां कर्मकु
 र्यात् नस्तारः स्वस्तरदेशे दद्याणां निधानं मधुपर्कं प्रतिगृह्यन् इदमहमिमांमिति प्रतिष्ठन्त्येत्
 मधुपर्कं प्रदातुः परिचारकेः प्रतिगृहीतुः पुरस्तात् गोमयेन गोमुखां कारयित्वा तत्र विष्टरा
 र्शियं प्रज्ञासाधनेषु समो हतेषु तान्मधुपर्कं यास्यां ध्यायन् मधुपर्कं प्रति गृहीष्यन् इदम
 हमिमांमिति प्रतिष्ठन्त्येत् मंत्रं जंगमं देहं रोगं निजयित्वा तेषां निदमहमिमांमिति जयेत्
 अहेयत्वा मधुपर्कं काले वा विष्टरायां च मनीयं मध्यां पौनोत्यं च नीयं मधु

यक्ताणामेकेकं त्रिविद्यं ते यं वविंशतिरभिमयोक्तं चोविष्टं रोपादप्रक्षालनार्थं पुदकं पाद्यं
 पुष्पसंयुक्तमुदकमर्चयानार्थमुदकं मोवमनाय दक्षिणधुष्टसंयुक्तं मधुपर्कं तेषामेकं
 कमादाय प्रदानकाले त्रिस्त्रिंशत् प्रदाता विष्टं रोपाद्यमर्चयामचमनं यमधुपर्कं इ
 ति बहुवचनं प्रजार्थं दानुरभुदयस्त्वनं एव प्रजागं च गदानकाले गामिति गो रिति त्रिंशत् यात
 प्राकृत्स्नकराणोस्तुलालहराण्यं उदंचविष्टं मास्तीयेया उ० अधीरिस्थधासीत विष्टं रा
 विति त्रिंशत् केतावायतयोरिक्तं उदं प्रमासायतस्मिन्पा उ० अधीरिति यैरास्ति यादयोः द्विती
 ययादौ चेतः वक्ष्यमाणैर्मित्रैः पादौ मक्ष्णाल्यद्वितीयां विष्टं मुदयमधस्तात् योदयो उ०
 अधीरिति द्वितीयां च स्तरायात्वेतत्प्राज्ञात्पादयो र्निष्ठो विष्टः तदा विष्टर इति वचनं त्र
 यः यत्पेघतादेवीरिति पाद्यमित्युक्ते तृतीयादाय मंत्रेण यत्पेघतः सव्यं पादसंभवसिवे
 तः * त्रि * सव्यमिति दक्षिणां दक्षिणामिति स्पष्टं उभोरोखेण पूर्वमन्यमिति मंत्रेण उभो

राम०

मौपादाववसिचेतः अन्नस्य सृष्टिरसीत्यर्घ्यं प्रतिगृह्णीयात् अर्घ्यमिति त्रिंशत् के मंत्रेण प्रतिग
 र्गृह्णतृतीयादाय तन्मभ्युक्षेत् अथ वस्त्रीदीप्तं दानं यशोसीत्याचमनार्थं आचमनीय
 मित्युक्ते यशोसीति प्रतिगृह्णतृतीयादाय तन्मभ्युक्षेत् यशोसीति मधुपर्कं इत्युक्ते मंत्रेण प्र
 तियहः त्रिः पिवेद्यशोसो महसश्चियदित्यशोसो भक्षोसियशोयं मयि धेहि स्वाहा म
 हसो भक्षोसिमहो मयि धेहि स्वाहा श्रीभक्षोसि श्रियं मयि धेहि स्वाहा स्वाहा कारं
 ताः सूत्रवचनात् तृतीयां चतुर्थं भूयोपियाय ब्राह्मणायो ह्येष्टं दद्यात् अत्रैतत्सक
 र्वाचमनं वाक्यशेषाश्चिद्वेदघारिती ब्राह्मणलाभेऽभिः संप्रोक्ष्यान्त्यस्मै दानार्थं गांवे
 दिता नृपं त्रयेण मुच्यमानिति गतं अमुष्पचेत्यर्हं यितुं नो मन्त्रयात् विष्णुशर्माणा
 चोभयोः इति दातुं नार्हं मन्त्रयात् विष्णुशर्माणां गृहमर्चत मायुषेव र्वयामो घृते
 नेत्यादि घृतं हुत्वा स्वायुष्यामभयामशश्चदित्यं ते ज्ञेयि त्वाविष्णुशर्माणां श्रीभयो

रिति वतदातु नाम भूयान् एवं यज्ञे यवव्यतिरिक्तेषु मधुधुके प्रति ग्रह एव मुक्तः एवं प्रकारः कुरुत इति यज्ञे यत् वेलायां नृगविनिवेलायां कुरुत इति यज्ञमाननामान्यत प्रतिब्रूयान् आचार्यैर्लिकु स्नातको राजा विवाहः प्रिय इति षड्वर्षाः प्रति संवत्सरानहं येतः आचार्यः शिष्यस्वश्रितिकृशिय यज्ञमानस्य स्नातकः श्रान्तवनांते आचार्यस्य विवाहकन्यादो रार्थे राजाभिषिक्तः संवेष्टो विवाहः न्या प्रतिगृहीतुः प्रियः प्रियस्य संवत्सरानतीत्यागतान् पुनर्यत् विवाहयोश्च पुनर्यत् विवाहयोश्च प्रागपि संवत्सरादागता नहं येतः द्विरुक्तिः शास्त्रमप्राप्तिद्योतिका ॥ ॥ इति स्वादि राचार्यकृतस्य गृहशास्त्रस्य सूत्रं स्फुटाचार्यकृतं व्याख्या नंतमाप्तं ॥ ॥ चतुर्थयत्नस्य चतुर्थः खंडः ॥ ॥ उमामहेश्वराम्भोजनमः ॥ ॥ ५ ॥ श्री ॥ रस्तु ॥ ॥ ५ ॥ अथाग्निद्वयसंस्पर्शं सर्ववर्णानां पुनराधियत्यं च भाष्ये द्वयं संवत्सरादिष्वर्थपक्षोऽभिप्रायतयोः संयोगार्थं वतुर्थस्याहः सायम्युक्ता म्यएकादेशे ह

नियजमानः पूर्वोऽग्निमवरोहणं कृत्वा तत्र खंडिलं कुर्वन् अग्निं बोद्धंतमिति विवेचनं प्रतिष्ठा अपरिस्तराणां विप्रदोतं कृत्वा अर्चनं तत्र भाष्ये या अग्निं पात्रेणादाय दमंस्तोममिति तचेन संयोज्य प्रत्यक्षं तत्तत्तत्क्षरमयं गुणयित्वा ततोऽग्निरेति तिष्ठति दिनरात्रौ हलाउपरि स्थाव्रं समाध्या प्रणाया संकृत्वा संकल्पपरिचरणे नीते अत्र ये स्वाहा प्रजायेत ये स्वाहे तिहुला पुनः परिधिच्यगोषुक्तमाश्वस्तुं गीत्वा वामं देवं वरीत्वा ततः समा रोपयेत् ॥ ॥ एको द्विषुस्तु संप्राप्ते विप्रभावे कथंचन लोकि कां प्रतिष्ठा अपूजयेत्तं यथा विधिः १ यायसे घृतसंमिश्रं हस्तेन याससे मिते अथ्युवीग्नं तस्मिन् लात्रे सव्यं दक्षिणा मुखः प्रेतसंगात्रनामानि चतुर्थ्यं तस्मदीरयेत् यमाय वेति प्रेत्रेणाहुला हस्तेन पायसं ३ यमाय सोमं त्रेणाहुला त्रिणां नृषिनावहः एवं कृते आहुते मे प्रेतप्राप्ति करं भवेत् पिंडं यथाविधं दत्त्वा पुण्याहं च समावरेत् ॥ ॥ श्रीरामकृष्णाय नमः